

**‘Betrappt! Een kind niet
in de cel, maar wat dan
wel?’**

Elias Ben Mousa

COLOFON

HBO-BACHELOR SCRIPTIE

Titel: Betrapt! Een kind niet in de cel, maar wat dan wel?

Onderzoeksvraag: In hoeverre reguleren jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (reprimandegesprek) hun emoties in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid (insluiting in de cel) aan de hand van emotieregulatiestrategieën?

Plaats en datum: Enschede, 22 maart 2019

AFSTUDEERDER

Naam: Elias Ben Mousa

Studentennummer: [REDACTED]

Opleidingsinstituut: Saxion University of Applied Sciences, Deventer

Academie: Mens & Arbeid

Opleiding: Toegepaste Psychologie

Studiejaar: 2018-2019

E-mail: [REDACTED]

AFSTUDEERORGANISATIE

Organisatie: Nationale Politie – regio Oost-Nederland

Adres: [REDACTED]

Afstudeerbegeleiding: [REDACTED]

Contactgegevens: [REDACTED]

OPLEIDINGSINSTITUUT

Organisatie: Saxion University of Applied Sciences, Deventer

Adres: Handelskade 75, 7417 DH Deventer

Eerste scriptiebegeleider: dr. R. Marsman (h.marsman@saxion.nl)

Tweede scriptiebegeleider: drs. A.A.M. Klaver (a.a.m.klaver@saxion.nl)

Voorwoord

Voor u ligt mijn afstudeerscriptie dat geschreven is ter afsluiting voor de bachelor opleiding Toegepaste Psychologie aan Saxion University of Applied Sciences te Deventer. Binnen deze studie heb ik mij gespecialiseerd in Klinische Psychologie. In de afgelopen jaren heb ik veel mogen leren en ontdekken. [REDACTED]

Het onderzoek is geschreven in opdracht van de Nationale Politie, regio Oost-Nederland waar ik vijf maanden onderzoek mocht doen binnen het project 'Betragt! Een kind niet in de cel, maar wat dan wel?'. Dit gaf mij de unieke kans om een waardevol onderzoek te mogen uitvoeren binnen een project dat de aandacht heeft gekregen in de media. Ik kijk terug op een leerzame tijd, waarvan ik nu een ervaring rijker ben. Dank daarvoor.

[REDACTED]

Graag bedank ik Rianne Marsman, mijn eerste begeleider, omdat zij prettige ondersteuning en begeleiding heeft geboden tijdens mijn afstuderen. De duidelijke feedback en gesprekken hebben ervoor gezorgd dat ik steeds in de goede richting bleef. Tevens bedank ik Alice Klaver, mijn tweede begeleider voor haar duidelijke feedback.

Welke leesroute u ook neemt, ik hoop dat u met evenveel belangstelling dit onderzoek leest als dat ik had tijdens het onderzoeken.

Elias Ben Mousa

Enschede, februari 2019

Samenvatting

Aanleiding. Uit onderzoek van Denninson, Stewart en Hurren (2006) blijkt dat het geven van waarschuwingen (reprimandegesprek), de meerderheid (69% van 14572 jeugdigen) van jonge delinquenten die een waarschuwing hebben gekregen minder snel opnieuw in contact komen met justitie voor hun 17^e levensjaar dan jeugdigen die voor de rechtbank moesten verschijnen. Tevens blijkt al jaren uit onderzoek dat harder straffen en met name opsluiten averechts effect hebben op de criminaliteitscijfers (Junger-Tas, 2006). De enorme impact van harder straffen door het opsluiten in een politiecel kan zorgen voor een inadequate verwerking van emotionele gebeurtenissen die de ontwikkeling van het kind negatief kan beïnvloeden. De emotionele ontwikkeling van kinderen kan stagneren door een ingrijpende gebeurtenis. Na deze gebeurtenis kan een kind emotionele situaties gaan vermijden uit angst om intense negatieve emoties te voelen, met als gevolg dat het niet zal oefenen met het aanleren van nieuwe emotieregulatiestrategieën (Zeman, Cassano, Perry-Parrish & Stegall, 2006). De politieorganisatie vermoedt dat het reprimandegesprek beter bij de ontwikkeling van jeugdige first offenders past. Dit onderzoek richt zich daarom op de emotieregulatie van jeugdige first offenders in een stressvolle situatie aan de hand van drie emotieregulatiestrategieën: adaptief, maladaptief en externe regulatie. Hiervoor is de volgende onderzoeksvraag opgesteld: *‘In hoeverre reguleren jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (reprimandegesprek) hun emoties in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid (insluiting in de cel) aan de hand van emotieregulatiestrategieën?’*

Methode. Het onderzoek is uitgevoerd bij twee groepen jeugdige first offenders, namelijk jeugdige first offenders van het oude beleid (N=13) (insluiten cel) en jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (N=11) (reprimandegesprek). Dit is in kaart gebracht met behulp van een vragenlijst (FEEL-KJ). Het construct in deze vragenlijst bestaat uit het meten van drie emoties: boos, bang en verdriet, die samen de basis vormen voor het reguleren van de strategieën: adaptief, maladaptief en externe regulatie.

Resultaten/ conclusie. Uit de resultaten van deelvraag 1, 2 en 3 blijkt er geen significant verschil te zijn tussen jeugdige first offenders van het nieuwe beleid en jeugdige first offenders van het oude beleid. Door deze uitkomsten kan er niet gesproken worden over welk type beleid meer emotieregulatiestrategieën (adaptief, maladaptief of externe regulatie) inzetten tijdens een stressvolle situatie. Bij deelvraag 4 blijkt geen verschil te zijn tussen emoties en emotieregulatiestrategieën. Ook hier waren de resultaten niet significant. Tot slot blijkt er geen samenhang te zijn tussen leeftijd en emotieregulatiestrategieën (deelvraag 5). De resultaten berusten op toeval. Een oorzaak hiervan kan zijn dat het onderzoek een kleine steekproef bevat. Hierdoor is het onderzoek niet representatief.

Aanbeveling. Op basis van dit onderzoek wordt de politieorganisatie aanbevolen om na te denken over een grotere bereikbaarheid van de doelgroep. Door de beperkte respons van dit onderzoek heeft dit directe invloed gehad op de betrouwbaarheid van de resultaten van dit onderzoek. De resultaten binnen dit onderzoek zijn namelijk niet significant. Om deze reden wordt aangeraden om een grotere steekproefomvang te hanteren bij een eventueel vervolgonderzoek. Een vervolgonderzoek op dit onderzoek zou een kwalitatief manier van onderzoeken kunnen zijn, waarbij de volgende onderzoeksvraag zou kunnen worden geformuleerd: *‘Hoe ervaren jeugdige first offenders het proces voor (aanhouding) en het proces na het reprimandegesprek?’*. Er zou kunnen gekeken worden naar verbetering binnen het reprimandegesprek. Bij een toekomstig onderzoek zou gekeken kunnen worden naar het aantal recidive bij het inzetten van het reprimandegesprek.

Inhoudsopgave

Verklarende woordenlijst	6
Hoofdstuk 1 – Inleiding van het onderzoek	7
1.1 Aanleiding van het onderzoek	7
1.2 Onderzoeksvraag	9
1.3 Doelstelling van het onderzoek	9
Hoofdstuk 2 – Theoretische kader	11
2.1 Jeugdige First Offenders	11
2.2 Insluiting in de cel versus Reprimandegesprek	11
2.3 Emotieregulatie	13
2.4 Emotieregulatiestrategieën	13
2.4.1 Adaptieve strategieën	14
2.4.2 Maladaptieve strategieën	14
2.4.3 Externe regulatiestrategieën	15
2.4.4 Emotieregulatiestrategieën en leeftijd	16
2.5 Conceptueel model	16
2.6 Hypotheses	17
2.7 Aanzet tot opzet van het onderzoek	18
Hoofdstuk 3 – Onderzoeksdesign	19
3.1 Onderzoeksmethode	19
3.2 Onderzoeksdoelgroep	19
3.3 Onderzoeksinstrument	20
3.4 Procedure	20
3.5 Analyse	21
Hoofdstuk 4 – Onderzoeksresultaten	23
4.1 Uitvoering en respons	23
4.2 Betrouwbaarheid van het meetinstrument	23
4.3 Deelvragen	24
4.3.1 Adaptieve strategieën	24
4.3.2 Maladaptieve strategieën	24
4.3.3 Externe regulatiestrategieën	25
4.3.4 Emoties	26
4.3.5 Emotieregulatiestrategieën en leeftijd	27
Hoofdstuk 5 – Conclusie, discussie en aanbevelingen	28
5.1 Conclusie	28
5.1.1 Adaptieve strategieën	28
5.1.2 Maladaptieve strategieën	28
5.1.3 Externe regulatiestrategieën	28
5.1.4 Emoties	29
5.1.5 Emotieregulatiestrategieën en leeftijd	29
5.1.6 Onderzoeksvraag	29

5.2 Discussie	29
5.2.1 Betrouwbaarheid.....	29
5.2.2 Validiteit.....	30
5.2.2.1 Interne validiteit.....	30
5.2.2.2 Externe validiteit.....	30
5.2.3 Bruikbaarheid.....	31
5.3 Aanbevelingen	31
5.3.1 Aanbeveling politieorganisatie.....	31
5.3.2 Aanbeveling toekomstig onderzoek.....	32
5.4 De rol van de Toegepast Psycholoog	32
 Literatuurlijst	 33
 Bijlage 1 – Enquête	 36
Bijlage 2 – Iteminformatie	40
Bijlage 3 – Toestemmingsverklaring	46
Bijlage 4 – Instructieblad jeugdige first offenders oude beleid	47
Bijlage 5 – Instructieblad jeugdige first offenders nieuwe beleid	48
Bijlage 6 – Brief aan ouder(s)/ verzorger(s) jeugdige first offenders oude beleid	49
Bijlage 7 – Brief aan ouder(s)/ verzorger(s) jeugdige first offenders nieuwe beleid	51
Bijlage 8 – Tabellen	53
Bijlage 9 – Figuren	56
Bijlage 10 – Plan van aanpak aanbeveling	57
Bijlage 11 – Stellingen	58
Bijlage 12 – Eigen werkverklaring	59

Verklarende woordenlijst

Conceptueel model	Een visuele weergave van de variabelen in dit onderzoek en hoe deze onderling zijn verbonden.
Cronbach's Alpha	Een maat voor de betrouwbaarheid van een vragenlijst.
Externe validiteit	De mate waarin de onderzoeksresultaten generaliseerbaar zijn naar andere situaties dan die in het onderzoek.
Frequentieverdeling	Een samenvattend overzicht van frequenties van de waarden van waargenomen data.
Hypothese	Een veronderstelling die nog niet bewezen is.
Interne validiteit	De mate waarin het redeneren binnen het onderzoek correct is uitgevoerd. Oftewel de kwaliteit van het onderzoek.
Mean	Het gemiddelde.
Pearson	In de statistiek, de correlatiecoëfficiënt, dat de sterkte van een lineaire samenhang tussen twee variabelen uit in een getal.
Politie Cellen Complex	De arrestantenzorg in het Politie Cellen Complex omvat de taken/plichten rond de verzorging, bewaking en beveiligen van arrestanten. Bij de rol voor de opsporing worden er DNA- en vingerafdrukken en foto's van verdachten afgenomen. Daarnaast zijn er verhoorruidten, faciliteiten voor ontvangst van advocaten, tolken en familieleden van verdachten.
Rangordescores	De sommatie over alle rangorde-getallen in een groep. Indien de som van de ene groep hoger/ lager is dan de andere, dan is er verschil.
Reprimandegesprek	Een waarschuwend gesprek.
Significant	Er is geen sprake van toeval maar van een bewezen effect.
Spearman	In de statistiek, de correlatiecoëfficiënt gebaseerd op de rangnummers van de data i.p.v. op de data zelf.
SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)	Een statistisch computerprogramma voor de sociale wetenschappen om data te kunnen lezen, bewerken en visualiseren.
Standaard Deviatie	Een maat voor de spreiding van een variabele of van een verdeling.
Variabele	Een eigenschap of kenmerk die kan worden gemeten en waarvan we categorische waarden toekennen.

Hoofdstuk 1 – Inleiding van het onderzoek

In dit hoofdstuk wordt de aanleiding van dit onderzoek beschreven. Er wordt verteld over het nieuwe beleid en waarom de organisatie dit onderzoek nodig acht. Hieruit is een doelstelling opgesteld, waarbij aansluitend onderzoeksvragen zijn geformuleerd.

1.1 Aanleiding van het onderzoek

Op maandag 2 juli 2018 is de politie Oost- Nederland in district Twente een pilot gestart met een verkorte aanpak voor jeugdige first offenders tussen de 12 en 18 jaar oud. Jeugdige first offenders zijn jeugdigen die voor het eerst in aanraking komen met politie en gerecht; iemand die tot dusver een blanco strafblad had (Ensie, 2018).

Uit onderzoek in Oost-Australië blijkt dat jonge delinquenten (69% van 14572 jeugdigen) die een waarschuwing hebben gekregen (reprimandegesprek) minder snel opnieuw in contact komen met justitie voor hun 17^e levensjaar dan jeugdigen die voor de rechtbank moesten verschijnen (Denninson, Stewart & Hurren, 2006). Uit datzelfde onderzoek blijkt dat het daarom niet uitmaakt wie jeugdigen bestraft, of dat nu de ouders, de winkeljuffrouw, de politie of de officier van justitie zijn. Een waarschuwing zou daarom voldoende moeten zijn.

Jeugdigen die naar het Politie Cellen Complex moeten in Borne en de handelingen die daar plaatsvinden, hebben een enorme impact op jeugdigen. Tevens blijkt al jaren uit onderzoek dat harder straffen en met name opsluiten een averechts effect hebben op de criminaliteitscijfers (Junger-Tas, 2006). De enorme impact van harder straffen door het opsluiten in een cel kan zorgen voor een inadequate verwerking van emotionele gebeurtenissen die de ontwikkeling van het kind negatief kan beïnvloeden. De emotionele ontwikkeling van jeugdigen kan stagneren door een ingrijpende gebeurtenis. Na deze gebeurtenis kan een jeugdige emotionele situaties gaan vermijden uit angst om intense negatieve emoties te voelen, met als gevolg dat het niet zal oefenen met het aanleren van nieuwe emotieregulatiestrategieën (Zeman, Cassano, Perry-Parrish & Stegall, 2006). Hoe iemand positief en negatief met emoties omgaat zegt iets over het inzetten van emotieregulatiestrategieën (Gross & Thompson, 2007). De regulatie van negatieve emoties zijn gericht op de emoties ‘boos’, ‘bang’ en ‘verdriet’. De emotieregulatiestrategieën ‘adaptief’, ‘maladaptief’ en ‘externe regulatie’ bepalen hoe het individu omgaat met deze emoties. Maladaptieve strategieën zorgen ervoor dat het individu de situatie vermijdt en gevoelens onderdrukt. Daarentegen zorgen adaptieve strategieën voor een positieve invloed om met negatieve emoties om te gaan. Ook zijn er externe regulatiestrategieën, zoals sociale steun zoeken of gevoelens uiten. Deze type strategie heeft ook een positieve invloed op het omgaan met negatieve emoties (Aldao & Nolen-Hoeksema, 2012). Als blijkt dat een ingrijpende gebeurtenis (insluiting in de cel) de emotionele ontwikkeling van jeugdigen kan stagneren en hierdoor geen nieuwe emotieregulatiestrategieën aangeleerd worden, is de vraag of insluiting in het Politie Cellen Complex altijd nodig is.

Vanuit de politieorganisatie kwam de vraag: ‘Kan dat dan niet anders?’. Volgens de politieorganisatie kan dat anders: de politie hoeft tijdens de pilot een burgeraanhouding niet over te nemen, als duidelijk is dat het een jeugdige first offender betreft die middels een reprimandegesprek afgeboekt kan worden. Hierdoor is het niet altijd nodig om hoog in te zetten, door middel van het insluiten van de jeugdige. Als uit nadere informatie over de minderjarige blijkt dat het geen first offender betreft, zal de minderjarige alsnog aangemeld worden bij bureau Halt¹ of justitie.

¹**bureau Halt** = Halt staat voor ‘Het Alternatief’. Halt is een Nederlandse instantie die kortlopende interventies organiseert om jeugdcriminaliteit te voorkomen, bestrijden en bestraffen (Halt-straf, z.d.).

Wat tenslotte van belang is, is dat een reprimandegesprek, in tegenstelling tot een insluiting niet leidt tot een strafblad. De afdoening is wel zichtbaar voor andere verbalisanten ([Betrap! kind niet in de cel maar wat dan wel?], 2018). De politie ziet dat een jeugdige die door een burger op heterdaad is betrapt na het plegen van een gering, weliswaar strafbaar feit, in de knel komt. Politie mensen brengen een jeugdige, zoals het afgesproken beleid vaak voorschrijft, naar een Politie Cellen Complex. Hier volgt insluiting in de cel. Daarmee begint het wachten op de raadsman, de ouders en soms de tolk, voordat er wordt begonnen met het verhoor.

Een jeugdige die ingesloten wordt moet onevenredig lang in de cel zitten (6 tot max. 9 uur), waarmee het proportionaliteitsbeginsel in gedrang komt. Dit houdt in dat een opgelegde sanctie of straf in verhouding moet staan tot de begane overtreding (Boone, 2012). Tevens is politie en justitie in veel gevallen urenlang bezig met een afhandeling die het doel voorbijstreeft.

Nederland heeft het Internationaal Verdrag voor de rechten van het Kind (IVRK) ondertekend en daarin wordt heel duidelijk aangegeven dat politie en justitie rekening moeten houden met de leeftijd en ontwikkeling van kinderen. Dat betekent dat ze niet mogen worden opgesloten in een cel, tenzij dat echt niet anders kan (art. 40 lid 3, IVRK). De verkorte aanpak (reprimandegesprek) sluit beter aan bij het IVRK. Een jeugdige wordt op plaats delict overgedragen aan ouder(s) of verzorger(s). Op deze manier gaat een jeugdige niet naar het politiebureau, noch mee in een politieauto.

Binnen zeven dagen worden ouders en de jeugdige first offender uitgenodigd op het politiebureau voor een reprimandegesprek. Tijdens het gesprek wordt de jeugdige duidelijk gemaakt dat hij of zij een grens heeft overschreden en zullen de consequenties worden uitgelegd indien zij nogmaals met de politie in aanraking komen ([Betrap! kind niet in de cel maar wat dan wel?], 2018). Een reprimandegesprek zorgt ervoor dat een jeugdige in een minder heftige situatie terecht komt. Om deze reden mag men aannemen dat het reprimandegesprek in vergelijking met het insluiten in een cel tot een minder ingrijpend gebeurtenis leidt. Een reprimandegesprek zou mogelijk tot betere omstandigheden leiden in een stressvolle situatie. Maar hoe reguleren jeugdige first offenders die een reprimandegesprek krijgen hun emoties in een stressvolle situatie? En hoe is dat ten opzichte van jeugdige first offenders die overgebracht zijn naar het Politie Cellen Complex en ingesloten waren in een cel?

Binnen het Politie Cellen Complex in Borne is het project 'Betrap! Kind niet in de cel, maar wat dan wel?' tot stand gekomen. De pilot is bedacht door [REDACTED]

[REDACTED] zag vanuit haar politierol een minderjarige huilend in de cel dat opgepakt was voor het stelen van snoepgoed. Vanuit haar hart voelde het niet goed om een minderjarige op deze manier aan te pakken. Zij vond dat het anders moet en zodoende werd samen met [REDACTED] de pilot een werkelijkheid.

Door de pilot kan de politieorganisatie testen of het nieuwe beleid daadwerkelijk een betere en een meer kindgerichte aanpak is. Een reprimandegesprek kan mogelijk zorgen voor een minder ingrijpend gebeurtenis, welke volgens politiemensen in de uitvoering wel bij jeugdige first offenders die in een cel hebben gezeten ervaren wordt. Uit ervaring van meerdere politiemensen is gebleken dat zijn hun gevoel met collega Olbertz delen. Ook zij maakten vaak huilende jeugdigen mee in de cel.

1.2 Onderzoeksvraag

Met de verkregen informatie wordt de volgende onderzoeksvraag geformuleerd: ‘In hoeverre reguleren jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (reprimandegesprek) hun emoties in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid (insluiting in de cel) aan de hand van emotieregulatiestrategieën?’

Voor het beantwoorden van de hoofdvraag zijn de volgende deelvragen geformuleerd:

1. In welke mate maken jeugdige first offenders van het nieuwe beleid gebruik van adaptieve strategieën³ in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid?
2. In welke mate maken jeugdige first offenders van het nieuwe beleid gebruik van maladaptieve strategieën⁴ in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid?
3. In welke mate maken jeugdige first offenders van het nieuwe beleid gebruik van externe regulatiestrategieën⁵ in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid?
4. In hoeverre is er een verschil te zien in de emoties: boos, bang en verdriet bij jeugdige first offenders van het oude beleid ten opzichte van jeugdige first offenders van het nieuwe beleid bij het inzetten van emotieregulatiestrategieën?
5. Is er een samenhang op het gebied van leeftijd te zien in de emotieregulatiestrategieën?

1.3 Doelstelling van het onderzoek

De politie beschermt de democratie, handhaaft de wet en is het gezag op straat. Op het moment dat een burger een strafbaar feit heeft gepleegd, is het opsporingswerk de taak van de politie. Zo houdt zij verdachten aan, verhoort verdachten, zoekt naar sporen, hoort getuigen en slachtoffers en legt uiteindelijk alles schriftelijk vast in het proces-verbaal ([Over de politie], z.d.). De politie bestaat uit tien regionale eenheden, waaronder eenheid Oost-Nederland. De regionale eenheid Oost-Nederland bestaat uit vijf districten, waaronder district Twente. District Twente kent vijf basisteams. In al deze basisteams is het project: ‘Betrapt! Een kind niet in de cel, maar wat dan wel?’ actief bezig.

De doelstelling van het onderzoek is om te onderzoeken of het reprimandegesprek een aanpak is waarbij jeugdige first offenders hun emoties goed kunnen reguleren in een stressvolle situatie. Op het moment van de aanhouding komt een jeugdige first offender in een onbekende, stressvolle situatie terecht. In plaats van meegenomen te worden door politieagenten naar het Politie Cellen Complex, worden zij direct overgedragen aan het ouderlijk gezag. Een jeugdige kan op dat moment direct met zijn ouders mee naar huis. Deze overdracht vindt echter bij het insluiten in de cel veel later plaats, waardoor een jeugdige langer in een onbekende, stressvolle situatie verblijft. Uit (internationaal) onderzoek komt naar voren dat onmiddellijke bestraffing (bijvoorbeeld waarschuwend gesprek) doorgaans beter werkt dan uitgestelde bestraffing (uren na het verhoor) (Van der Pligt, Koomen & Harreveld, 2008).

²**Emotieregulatiestrategieën** = de processen die mensen gebruiken om emoties te beïnvloeden. Individuen kunnen reguleren welke emoties ze voelen, wanneer ze die voelen en hoe ze die ervaren en uiten. De specifieke strategie die mensen hiervoor gebruiken noemt men een emotieregulatie strategie (Braet et al., 2014).

³**Adaptieve strategieën** = het zoeken naar een actieve probleemoplossende houding (Braet et al., 2014).

⁴**Maladaptieve strategieën** = het zoeken naar vermijdende en passieve strategieën zoals het doen alsof het probleem niet bestaat en zich overmatig zorgen maken over het probleem (Braet et al., 2014).

⁵**Externe regulatiestrategieën** = het zoeken naar mogelijkheden tot verwerking van de emotie in interactie met een leefomgeving, bijvoorbeeld door sociale steun te zoeken of de emotie uit te drukken (Braet et al., 2014).

De mate waarop jeugdigen emotieregulatiestrategieën in een stressvolle situatie inzetten en de manier waarop zij hun emoties op dat moment kunnen reguleren, kan mogelijk iets vertellen over het type aanpak die zij na het plegen van een strafbaar feit hebben gekregen. Een jeugdige kan namelijk na een trauma, bijvoorbeeld insluiting in de cel, negatieve emoties vermijden uit angst om deze intense emoties te voelen, met als gevolg dat het niet zal oefenen met het aanleren van nieuwe emotieregulatiestrategieën (Zeman, Cassano, Perry-Parrish & Stegall, 2006). Indien het reprimandegesprek minder traumatisch zou zijn, is het mogelijk dat jeugdigen negatieve emoties niet vermijden en zodoende intense emoties wel voelen, met als gevolg dat het wel zal oefenen met het aanleren van nieuwe emotieregulatiestrategieën. Echter moet dat nog uit dit onderzoek blijken.

Mocht uit dit onderzoek blijken dat jeugdige first offenders door een reprimandegesprek beter met de stressvolle situatie om kunnen gaan en hun emoties tijdens deze situatie beter kunnen reguleren, heeft de politieorganisatie een sterk argument om aan te tonen dat jeugdige first offenders duidelijk niet in een cel behoren. Indien de pilot een definitieve werkwijze wordt, zullen meerdere districten in Nederland deze werkwijze opvolgen.

Hoofdstuk 2 – Theoretische kader

In dit hoofdstuk wordt de theorie achter het onderzoek beschreven. Als eerste wordt er een definitie gegeven van de doelgroep jeugdige first offenders en vrijheidsbeneming. Vervolgens worden de begrippen stress(volle) (situatie), emotie en emotieregulatie toegelicht. Tenslotte worden de emotieregulatiestrategieën: adaptief, maladaptief en externe regulatie beschreven.

2.1 Jeugdige First Offenders

Binnen de jeugdcriminaliteit zijn er verschillende groepen jonge overtreeders, waaronder jeugdige first offenders. Jeugdige first offenders zijn jeugdigen die voor het eerst zijn opgepakt door de politie voor een delict (Jeugdcriminaliteit, z.d.). Het jeugdstrafrecht is van toepassing op jeugdigen van 12 tot 18 jaar. Vanaf 12 jaar kan een jeugdige volgens het jeugdstrafrecht worden berecht. In feite worden jeugdige first offenders na het plegen van een strafbaar feit doorverwezen naar Halt. Echter vindt dit traject pas plaats, nadat een jeugdige ingesloten is geweest in de cel. Een jeugdige die op heterdaad is betrapt op een strafbaar feit, moet volgens het oude beleid, eerst wachten op de raadsman, ouders en het verhoor, alvorens door de officier van justitie uitgesproken wordt dat de jeugdige middels een Halt-afdoening wordt berecht. Met een Halt-afdoening krijgt een jeugdige een passende straf in het kader van het strafbare feit en de kans om eventuele schade te herstellen (Halt-straf, z.d.). In Nederland geldt deze wijze van aanpak voor jeugdige first offenders nog steeds. Echter is dat voor jeugdige first offenders in district Twente sinds 2 juli 2018 anders. Zij krijgen in plaats van Halt eerst een reprimandegesprek. Pas als zij voor een tweede keer of meer een strafbaar feit begaan zal Halt optreden. Net als het reprimandegesprek, bespaart een Halt-straf de jeugdige een justitiële aantekening. De voorwaarde hiervoor is dat de jeugdige wel verplicht is om mee te werken aan zijn Halt-straf (Halt-straf, z.d.).

Het jeugdstrafrecht is pedagogisch van aard en heeft als doelstelling om in dienst te staan van de opvoeding van de jeugdige (Ministerie van Veiligheid en Justitie, 2014). Uit onderzoek blijkt dat gesprekken van Halt-medewerkers met jeugdigen onder de juiste voorwaarden kunnen bijdragen aan inzicht in de immateriële en materiële gevolgen van het gedrag van de jeugdigen (Aanpak en effect, z.d.). Uit data over recidive onder Halt-jongeren in de periode van 2010-2015 blijkt dat 73% van de jeugdigen niet opnieuw in aanraking komen met de politie als zij de Halt-straf geheel afronden (Centraal Bureau voor de Statistiek, 2016). Echter is het reprimandegesprek in vergelijking met Halt al wel een kostenbesparende maatregel (Dennison et al., 2006). Of het reprimandegesprek hetzelfde effect heeft moet nog uit toekomstige onderzoek blijken. Tot op heden is het reprimandegesprek nog een pilot (sinds 2 juli 2018) in district Twente. Zowel positieve resultaten tijdens de pilot als het toekomstig onderzoek waarbij gekeken wordt of jeugdige first offenders opnieuw in aanraking komen met de politie, zal nog moeten uitwijzen of Nederland bij jeugdige first offenders insluiting in de cel zal gaan vervangen voor het reprimandegesprek.

2.2 Insluiting in de cel versus Reprimandegesprek

De eerste periode van vrijheidsbeneming kan als zeer stressvol worden ervaren (Adams, 1992). In deze periode komen emotionele problemen tot stand zoals versterkte gevoelens van angst (Harvey, 2007; Brown & Ireland, 2006). Tevens blijkt dat jeugdigen in de eerste periode van vrijheidsbeneming ook sterkere gevoelens van schuld en schaamte ervaren (Hosser, Windzio & Greve, 2005; Hosser et al., 2008). Brown en Ireland (2006) onderzochten de intensiteit van negatieve emoties gedurende de tijd dat jeugdigen vastzitten. Hieruit bleek dat de intensiteit van negatieve emoties veranderde naarmate jeugdigen langer vastzaten.

De jeugdigen kregen namelijk bij binnenkomst een vragenlijst en zes weken later opnieuw dezelfde vragenlijst uitgereikt. Hieruit kwam naar voren dat copingstijlen veranderden en angstgevoelens significant daalden. Hoe lang een dergelijke periode bij individuele jeugdigen duurt, is onduidelijk en mede afhankelijk van de persoonlijke situatie. Jeugdige first offenders die zes tot maximaal negen uur in een politiecel zitten om verhoord te worden voor een gering strafbaar feit, zijn in feite niet direct te vergelijken met een jeugdige die voor een langer periode vast moet zitten. Echter toont het onderzoek van Brown en Ireland (2006) wel aan dat de intensiteit van negatieve emoties pas veranderen naar mate de jeugdige langer vastzit. Hiermee heeft de duur van insluiting invloed op de intensiteit van ervaren negatieve emoties.

De eerste periode van vrijheidsbeneming is door sommigen ook benoemd als een periode van ‘zelfreflectie’ (Greve & Enzmann, 2003; Harvey, 2007) waarin gedetineerden emoties heftiger ervaren dan tijdens andere fasen in detentie. Naarmate jeugdigen langer zijn gedetineerd, passen ze zich meer aan de situatie aan en nemen heftige emotionele reacties af. Gezien de jeugdige first offenders van het oude beleid niet lang vastzitten, zijn emoties zoals angst in de eerste uren mogelijk sterk aanwezig. Afhankelijk van de persoonlijke situatie, kan een jeugdige first offender van het oude beleid tijdens de vrijheidsbeneming mogelijk emotioneel flink in de war zijn (Greve & Enzmann, 2003; Harvey, 2007).

Van der Ploeg (2013) concludeert dat stress de ervaring of beleving is dat het evenwicht tussen draaglast en draagkracht verstoord dreigt te raken, of al verstoord is. Draagkracht betekent hier het vermogen om adequaat om te gaan met dreigende omstandigheden of gebeurtenissen, terwijl draaglast betrekking heeft op de belasting die uitgaat van een bepaalde gebeurtenis of situatie. In dit onderzoek wordt met draagkracht bedoeld in hoeverre een jeugdige mogelijkheden heeft om stress te voorkomen en er mee om te gaan. Indien een jeugdige deze krachten bezit kan hij of zij de baas worden over de stress die voortkomt uit een dreigende situatie. De draaglast wordt gevormd door factoren en eisen uit de omgeving die spanning veroorzaken.

In verschillende onderzoeken wordt een relatie gevonden tussen de copingstijl die iemand heeft en de ervaren stress in detentie (Biggam & Power, 1997; Greve et al., 2001; Ireland et al., 2005). Er wordt een onderscheid gemaakt tussen probleemgeoriënteerde en inadequate coping (Lazarus, 1993). De probleemgeoriënteerde coping kenmerkt zich door het zoeken naar alternatieven om te kunnen omgaan met een stressvolle gebeurtenis, of door afstand te nemen van de stressvolle gebeurtenis. De inadequate copingstijl kenmerkt zich door het stressvoller reageren op de detentiesituatie en personen met deze copingstijl hebben meer moeite met aanpassing aan een stressvolle situatie. Tevens kenmerkt deze stijl zich door bij voortduring emotioneel te reageren of door een afstandelijke opstelling ten opzichte van de sociale omgeving (Ireland et al., 2005). Ook bij jeugdige gedetineerden is gevonden dat de probleemgeoriënteerde copingstijlen ertoe leidden dat ze beter met de stressvolle gebeurtenissen konden omgaan (Ireland et al., 2005).

Met name de eerste periode in detentie wordt als stressvol ervaren en heeft een neerwaarts effect op het welbevinden van de jeugdige. Dit kan worden verklaard doordat in het begin sprake is van onbekendheid met de situatie (Sykes, 1958). Biggam en Power (1997) vonden dat degenen die lang in detentie verbleven minder stress ervoeren dan degenen die er nog maar kort waren. Op basis van de gevonden literatuur, zou een jeugdige first offender die een reprimandegesprek heeft gehad en dus niet in de cel heeft gezeten mogelijk minder stress ervaren. Echter is hier geen vergelijkbaar literatuur over te vinden.

2.3 Emotieregulatie

Emoties zijn het best te beschrijven als processen. Het proces begint met een externe of interne gebeurtenis, die aan het individu een signaal geeft dat er wellicht iets belangrijk aan de hand is (Frijda, 2005). Evolutionair gezien is het uitdrukken van emoties adaptief en heeft diverse belangrijke functies. Zo helpen emoties het individu om doelen te bereiken en komt er informatie tot stand over de wijze waarop we als mens in de wereld staan. Emoties zorgen ervoor dat het individu snel kan reageren in een levensbedreigende situatie (Thompson, 1994). Hierbij is het bezit van draagkracht belangrijk om adequaat om te gaan met dreigende omstandigheden of gebeurtenissen (Van der Ploeg, 2013). In de wetenschappelijke wereld is er weinig overeenkomst wat emoties zijn. Er zijn talloze verschillende definities en theorieën over het begrip te vinden.

Emotieregulatie verwijst naar het vermogen om emoties te begrijpen en het kunnen voordragen van emotionele ervaring en expressie (Barrett & Gross, 2001). Volgens Braet, Cracco, Theuwis, Grob en Smolenski (2013) worden mensen elke dag geconfronteerd met situaties en gebeurtenissen die emoties uitlokken. Op deze ‘triggers’ heeft men niet altijd invloed, maar de manier waarop hiermee omgegaan wordt heeft men wél in de hand. Het is belangrijk om gevoelens als boosheid, angst en verdriet op een goede manier te kunnen reguleren. Op deze manier wordt men niet overspoeld door emoties. Het is daarom van belang dat men weet hoe zij met emoties om kunnen gaan (Braet et al., 2013). Onderscheid in de emoties bang, boos en verdriet is van belang, omdat blijkt dat jeugdigen met een depressie meer verdriet ervaren, jeugdigen met gedragsproblemen meer boosheid ervaren en jeugdigen met een angststoornis meer angstige gevoelens ervaren (Jenkins & Oatley, 2000). In empirische studies wordt bijvoorbeeld een relatie gevonden tussen de stressvolle situatie van een vrijheidsbeneming en boosheid. Jeugdigen in detentie tonen gedragsproblemen zoals agressief gedrag (Toch & Adams, 2002).

Gross (1998) toont aan dat emotieregulatie verwijst naar de pogingen van het individu om invloed uit te oefenen op welke emoties ze voelen, wanneer ze deze voelen en hoe de emoties worden ervaren en uitgedrukt. Deze pogingen kunnen automatisch of gecontroleerd zijn, kunnen bewust of onbewust zijn en kunnen zowel tot een verhoging als een verlaging van negatieve of positieve emoties leiden. Uit deze definitie kan men concluderen dat mensen bepaalde strategieën aanwenden om hun emoties te reguleren. Tevens kan emotieregulatie zowel het versterken van een goed gevoel als het controleren van een slecht gevoel inhouden. De meeste emotieregulatiestrategieën gaan echter over het tegengaan van negatieve emoties. Verschillende onderzoeken richten zich tot nu toe dan ook voornamelijk op de regulatie van negatieve emoties (Braet et al., 2013).

2.4 Emotieregulatiestrategieën

Emotieregulatiestrategieën worden op diverse manieren onderverdeeld. Allereerst worden emotieregulatiestrategieën onderverdeeld in strategieën die men denkt versus waarin men iets doet (Gafernski, Kraaij & Spinhoven, 2001). Daarentegen kunnen emotieregulatiestrategieën ook per emotie (bang, boos en verdriet) verdeeld worden in adaptieve (functioneel en passend bij de omstandigheden), maladaptieve (werkzaam op korte termijn, maar op langere termijn een negatief effect) en externe regulatiestrategieën (zoeken naar verwerkingsmogelijkheden in interactie met de leefomgeving).

In dit onderzoek wordt er specifiek gekeken naar adaptieve strategieën, maladaptieve strategieën en externe regulatiestrategieën. De meest bekende emotieregulatiestrategieën komen voort uit onderzoek van Lazarus en Folkman (1984) waarbij zij onderscheid maken tussen probleemgerichte emotieregulatie (copingstrategieën die rechtstreeks gericht zijn op het bestrijden van de stressor, bijvoorbeeld: actie ondernemen) en emotiegerichte emotieregulatie (strategieën waarbij men de emotie zelf reguleert, bijvoorbeeld: sociale steun zoeken). Hierbij is de ene strategie niet noodzakelijk beter dan de andere. Over het algemeen wordt aangenomen dat mensen minder flexibel zijn, wanneer zij een beperkte mogelijkheid aan strategieën hebben. Wanneer iemand bijvoorbeeld niet in staat is om de bron van de stress weg te nemen met probleemgerichte emotieregulatie, is het beter om over te schakelen op emotiegerichte regulatie (Lazarus & Folkman, 1984).

De hechtingstheorie wordt vanuit de literatuur gezien als een emotieregulatie theorie (Bowlby, 1974; Schore & Schore, 2007). Volgens Troninck (1989) kan een kind de basis van emotieregulatie aanleren door de interacties die tussen de hechtingsfiguur en het kind plaatsvindt. Veilige gehechte kinderen zullen eerder adaptieve strategieën ontwikkelen (Mikulincer & Shaver, 2007). In tegenstelling tot onveilig gehechte kinderen zullen zij eerder maladaptieve emotieregulatiestrategieën toepassen in een toestand van emotionele stress (Mikulincer & Shaver, 2007).

2.4.1 Adaptieve strategieën

Adaptieve strategieën bestaan uit zeven strategieën, probleemgericht handelen, afleiding, positieve stemming oproepen, accepteren, vergeten, cognitieve probleemoplossing en herevaluatie (Braet et al., 2014). Adaptieve emotieregulatiestrategieën houdt in dat een jeugdige een strategie kiest en uitvoert die geschikt is binnen de desbetreffende situatie. Dit is aangepast aan de mate van controle die de jeugdige heeft over interne en externe toestanden. Maar ook in overeenstemming is met de lange termijn doelen van de jeugdige (Werner & Gross, 2010).

De meest duidelijk omschreven adaptieve emotieregulatiestrategieën zijn probleemgericht handelen (de negatieve situatie die emoties oproept veranderen) en herevaluatie (het probleem dat men emotioneel maakt verkleinen, door te denken dat het niet zo belangrijk is) (Aldao, Nolen-Hoeksema & Schweizer, 2010). Andere adaptieve emotieregulatiestrategieën zijn het oproepen van een positieve stemming (een andere stemming opzoeken door aan iets positief te denken), vergeten (de jeugdige probeert te vergeten wat hem emotioneel maakt en denken dat het voorbij zal gaan), afleiding (iets leuks ondernemen, wat afleidt van de negatieve situatie), vergeten (proberen te vergeten wat emotionaal oproept en denken dat het voorbij zal gaan), cognitieve probleemoplossing (nadenken over het veranderen van de negatieve situatie) en accepteren (de jeugdige legt zich erbij neer wat er is gebeurd en maakt het beste van de situatie) (Braet et al., 2014). Braet et al. (2014) merken op dat bij voorgaande theorieën die ook in dit onderzoek aan bod zijn gekomen, het perspectief op de adaptieve functies vaak ontbreken. Mede hierdoor is in de literatuur geen relatie gevonden tussen adaptieve strategieën en de specifieke doelgroep waar dit onderzoek mee werkt.

2.4.2 Maladaptieve strategieën

Maladaptieve strategieën bestaan uit vijf strategieën, opgeven, agressie, terugtrekken, zelfdevaluatie en rumineren (Braet et al., 2014). Emotieregulatiestrategieën zijn maladaptief als de jeugdige het reguleren van de emotie niet in het gewenste resultaat weet uit te monden. Tevens zijn emotieregulatiestrategieën maladaptief indien lange termijn kosten groter zijn dan de voordelen op korte termijn (Werner & Gross, 2010). Er wordt verondersteld dat de aanwezigheid van maladaptieve emotieregulatiestrategieën schadelijker is voor het welzijn dan de afwezigheid van adaptieve strategieën (Malik, Wells & Wittkowski, 2014).

Maladaptieve strategieën worden namelijk geassocieerd met het verergeren van negatieve emoties. Terwijl adaptieve strategieën geassocieerd worden met positieve emoties (aanpassen aan de situatie) (Braet et al., 2014).

Agressie (met anderen de confrontatie aangaan), opgeven (niets meer doen en denken dat er niets gedaan kan worden), terugtrekken (niemand willen zien), rumineren (onophoudelijk denken aan negatieve gevoelens en de gebeurtenis die daaraan is gekoppeld) en zelfdevaluatie (de jeugdige legt de schuld bij zichzelf neer) zijn voorbeelden van maladaptieve emotieregulatiestrategieën (Braet et al., 2014).

Er bestaat bij jeugdigen een verband tussen maladaptieve emotieregulatiestrategieën en depressieve symptomen (Kovacs, Joorman & Gotlib, 2008), angstsymptomen (Ollendick & Horsch, 2007) en gedragsproblemen (Zeman, Shipman & Suveg, 2002). Het opvallende in bestaande onderzoeken is dat een specifieke emotieregulatiestrategie in verband wordt gebracht met een stoornis. Zo wordt de maladaptieve strategie ‘agressie’ gerelateerd aan gedragsproblemen. Jeugdigen in detentie tonen gedragsproblemen zoals agressief gedrag (Toch & Adams, 2002).

2.4.3 Externe regulatiestrategieën

Externe regulatiestrategieën bestaan uit drie strategieën, sociale steun, expressie en emotionele controle (Braet et al., 2014). Sociale steun (de jeugdige zoekt interactie met de leefomgeving doormiddel van vertellen hoe het gaat en/ of vragen om hulp), expressie (het uiten van de emoties: boosheid, angst, verdriet en dat de jeugdige openlijk laat zien dat hij zich zo voelt) en emotionele controle (de jeugdige houdt de emoties: boosheid, angst en verdriet voor zichzelf, stopt ze weg en laat het niet aan anderen merken dat zij zich zo voelen) zijn voorbeelden van externe regulatiestrategieën (Braet et al., 2014).

Hoewel interne regulatie processen omvat als het sturen van de aandacht, het (her)waarderen van emotioneel geladen gebeurtenissen en het (her)waarderen van interne prikkels, is het bij externe regulatie zo dat het betrekking heeft op het zoeken naar verwerkingsmogelijkheden in interactie met de leefomgeving (Braet et al., 2014). Jeugdigen kunnen blijven hangen in het overmatig steun zoeken bij anderen en worden niet voldoende gestimuleerd te leren om zelf met hun emoties om te gaan (Zeman et al., 2006).

In de social control theory wordt uitgelegd dat individuen van nature gemotiveerd zijn om deviant gedrag te vertonen, tenzij zij worden tegengehouden door sociale controle van de samenleving (Wright, Caspi, Moffitt & Silva, 1999). Een lage mate van directe controle leidt tot een gebrek aan sociale steun die het vertonen van deviant gedrag versterkt, doordat er weinig corrigerende factoren aanwezig zijn (Agnew, 2001). Volgens Shampson en Laub (1993) bestaat er een kleine kans op het ontstaan van crimineel gedrag als er meer sociale controle plaatsvindt. Echter is het niet bekend welk type beleid bij meer sociale controle het ontstaan van crimineel gedrag verkleint. Zoals in een voorgaande paragraaf is aangegeven kan in de eerste periode van vrijheidsbeneming emotionele problemen tot stand komen zoals versterkte gevoelens van angst (Harvey, 2007; Brown & Ireland, 2006). Op basis hiervan kan gesteld worden dat jeugdigen die ingesloten waren in een cel de strategie ‘expressie’ inzetten door te laten merken dat zij de emotie ‘angst’ sterk ervaren. Er is in de literatuur geen relatie gevonden tussen andere externe regulatiestrategieën en de specifieke doelgroep waar dit onderzoek mee werkt.

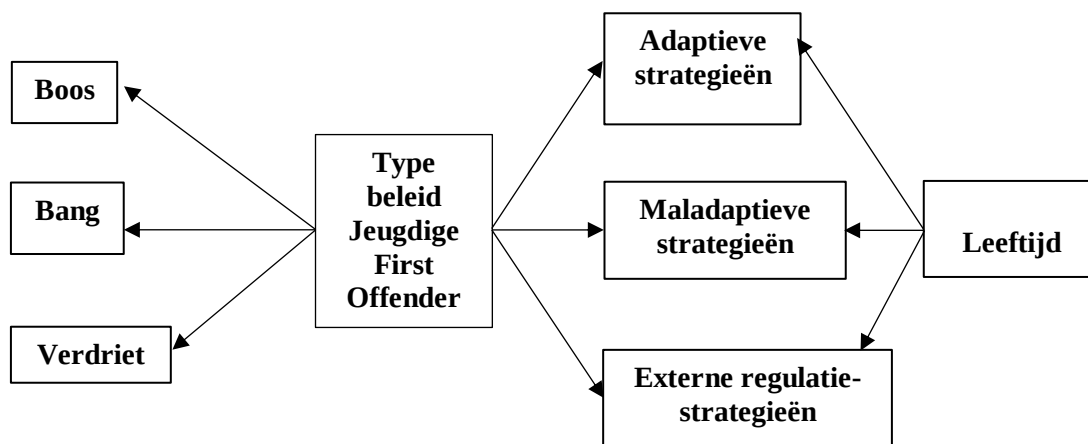

2.4.4 Emotieregulatiestrategieën en leeftijd

Kinderen zijn al vanaf jonge leeftijd in staat om hun emoties te reguleren (Zeman & Shipman, 1996). Deze vaardigheden nemen toe in de adolescentie (Zeman, Cassano, Perry-Parrish, & Stegall, 2006). De opvoeding in het gezin speelt een belangrijke rol. Op het gebied van emoties leren kinderen namelijk van hun ouders hoe zij met emoties om moeten gaan (Van der Ploeg, 2013). Echter toont Braet (2013) met haar onderzoek aan dat persoonlijkheid zowel bij kinderen als volwassenen een invloedrijke factor is. De voorkeur voor de strategie die iemand kiest om hun emoties te reguleren is dus niet alleen aangeleerd, maar ook deels aangeboren. Er is vanuit de literatuur niet bekend of kinderen en jeugdigen op dezelfde manier als volwassenen cognitieve controle over hun emoties kunnen uitoefenen. Of kinderen van 12 jaar en jonger op dit gebied verschillen van kinderen die ouder zijn dan 12 jaar (Braet et al, 2013). Volgens Braet et al. (2013) zijn op dit gebied nog veel onbeantwoorde vragen. Hierdoor is er geen specifieke literatuur te vinden over het verband tussen emotieregulatiestrategieën en leeftijd.

2.5 Conceptueel model

Om een duidelijk beeld weer te geven hoe dit onderzoek zich vormgeeft, is er een conceptueel model opgesteld. In dit model wordt weergegeven dat de drie emotieregulatiestrategieën ingezet worden bij het reguleren van emoties (boos, bang en verdriet) in een stressvolle situatie. Tevens wordt de relatie tussen emotieregulatiestrategieën en leeftijd weergegeven.

Figuur 1
Conceptueel Model

2.6 Hypotheses

Aan de hand van de voorgaande paragrafen en het conceptueel model kunnen een aantal hypotheses relevant voor dit onderzoek worden opgesteld. De hypotheses luiden als volgt:

➤ **Deelvraag 1:**

Brown en Ireland (2006) onderzochten de intensiteit van emoties gedurende de tijd dat jeugdigen vastzitten. Hieruit bleek dat de intensiteit van emoties veranderde naarmate een jeugdige langer vastzaten. Gezien de jeugdige first offenders van het oude beleid niet lang vastzitten, zijn emoties zoals angst in de eerste uren mogelijk sterk aanwezig. Een jeugdige kan na een trauma, emotionele emoties vermijden uit angst om intense emoties te voelen, met als gevolg dat het niet zal oefenen met het aanleren van nieuwe emotieregulatiestrategieën (Zeman, Cassano, Perry-Parrish & Stegall, 2006). Vanuit deze kennis wordt de volgende hypothese geformuleerd: *De jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad, maken meer gebruik van adaptieve strategieën dan jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten.*

➤ **Deelvraag 2:**

Er bestaat bij jeugdigen een verband tussen maladaptieve emotieregulatiestrategieën en gedragsproblemen (Zeman, Shipman & Suveg, 2002). Zo wordt de maladaptieve strategie ‘agressie’ gerelateerd aan gedragsproblemen. Jeugdigen in detentie tonen gedragsproblemen zoals agressief gedrag (Toch & Adams, 2002). Vanuit deze kennis wordt de volgende hypothese geformuleerd: *De jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten, maken meer gebruik van maladaptieve strategieën dan jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad.*

➤ **Deelvraag 3:**

Brown en Ireland (2006) onderzochten de intensiteit van emoties gedurende de tijd dat jeugdigen vastzitten. Hieruit bleek dat de intensiteit van emoties veranderde naarmate een jeugdige langer vastzaten. Gezien de jeugdige first offenders van het oude beleid niet lang vastzitten, zijn emoties zoals angst in de eerste uren mogelijk sterk aanwezig. Een jeugdige kan na een trauma, emotionele emoties vermijden uit angst om intense emoties te voelen, met als gevolg dat het niet zal oefenen met het aanleren van nieuwe emotieregulatiestrategieën (Zeman, Cassano, Perry-Parrish & Stegall, 2006). Vanuit deze kennis wordt de volgende hypothese geformuleerd: *De jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad, maken meer gebruik van externe regulatiestrategieën dan jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten.*

➤ **Deelvraag 4:**

Brown en Ireland (2006) onderzochten de intensiteit van negatieve emoties gedurende de tijd dat jeugdigen vastzitten. Hieruit bleek dat de intensiteit van negatieve emoties veranderde naarmate een jeugdige langer vastzaten. Emotieregulatiestrategieën richten zich naast positieve emoties ook op negatieve emoties zoals boos, bang en verdriet (Gross & Thompson, 2007). Vanuit deze kennis wordt de volgende hypothese geformuleerd: *De jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad, laten minder verschil in negatieve emoties zien, dan jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten.*

➤ **Deelvraag 5:**

Kinderen zijn al vanaf jonge leeftijd in staat om hun emoties te reguleren (Zeman & Shipman, 1996). Deze vaardigheden nemen toe in de adolescentie (Zeman, Cassano, Perry-Parrish, & Stegall, 2006). Vanuit deze kennis worde de volgende hypothese geformuleerd: *Hoe ouder de jeugdige first offender is, des te meer vaardigheden groeien om emoties beter te kunnen reguleren.*

2.7 Aanzet tot opzet van het onderzoek

De politieorganisatie is in samenwerking met het Openbaar Ministerie gaan nadenken of het nog wel nodig is dat jeugdige first offenders ingesloten worden in een cel. In plaats daarvan krijgen jeugdige first offenders in Twente sinds 2 juli 2018 een reprimandegesprek. Een reprimandegesprek zou mogelijk voldoende moeten zijn en past beter bij de ontwikkeling van jeugdigen. Echter is nog niet bewezen of het verkorte aanpak (reprimandegesprek) daadwerkelijk beter is voor de ontwikkeling van jeugdigen.

Om de mening van de jeugdige first offenders goed in beeld te krijgen is er onderzoek nodig hoe jeugdige first offenders hun emoties reguleren aan de hand van emotieregulatiestrategieën. Op deze manier kan worden onderzocht hoe jeugdige first offenders hun emoties reguleren in een stressvolle situatie (aanraking met de politie). Dit onderzoek wordt gedaan aan de hand van een enquête die de jeugdige first offenders thuis zullen invullen. De opdrachtgever is benieuwd of het reprimandegesprek een positieve bijdrage levert aan het ontwikkeling van jeugdigen. Om daarachter te komen zijn zij tevens benieuwd of er een verschil te zien is bij de groep die wel in de cel heeft gezeten. Om deze reden worden twee groepen jeugdige first offenders onderzocht. Aan de hand van dat verschil kan wel of niet worden gesteld of jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad hun emoties beter kunnen reguleren in een stressvolle situatie.

Hoofdstuk 3 – Onderzoeksdesign

In dit hoofdstuk wordt de totstandkoming van de onderzoeksmethode, de onderzoeksdoelgroep en het onderzoeksinstrument beschreven. Ook wordt uitgelegd wat de procedure en de analyse van dit onderzoek is.

3.1 Onderzoeksmethode

Er is gekozen voor een kwantitatieve onderzoeksmethode om de onderzoeksvraag te beantwoorden. Binnen deze onderzoeksmethode wordt gebruik gemaakt van numerieke informatie (Verhoeven, 2014). Het gekozen meetinstrument om deze informatie te verkrijgen is een survey, ook wel een enquête genoemd. De vragen staan van tevoren vast; er is geen ruimte voor flexibiliteit. Er wordt maximaal een klein aantal antwoordmogelijkheden gegeven waaruit de ondervraagde kan kiezen. De antwoorden van de ondervraagden vormen de basis voor de dataset die voor dit onderzoek gebruikt kan worden in de kwantitatieve analyse (Verhoeven, 2014). Een kwantitatieve onderzoeksmethode is statistisch gezien representatiever dan een kwalitatieve onderzoeksmethode (Verhoeven, 2014). Een gestructureerde enquête kan de anonimiteit van de doelgroep waarborgen, waardoor de kans dat men de enquête (naar waarheid) zal invullen groter is. Het is namelijk een gevoelig onderwerp om de ervaring die men met de politie heeft zomaar bloot te geven. Middels een surveyonderzoek zal de drempel zodoende lager zijn om deel te nemen aan het onderzoek. Tevens is gekozen voor deze methode, zodat alle numerieke informatie per groep met elkaar vergeleken kan worden. Vanuit deze informatie kan geformuleerd worden hoe jeugdige first offenders van zowel het oude als het nieuwe beleid emoties reguleren in een stressvolle situatie.

3.2 Onderzoeksdoelgroep

De onderzoekseenheden van dit onderzoek bestaan uit jeugdige first offenders tussen de 12 en 18 jaar oud die in het jaar 2018 in aanraking zijn gekomen met de politie, afkomstig uit district Twente. Uit de populatie zullen zoveel mogelijk jeugdige first offenders bevraagd worden. Er zal voor dit onderzoek twee type groepen jeugdige first offenders worden bevraagd. Namelijk jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten en jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad. De meest recente strafzaken (2 juli 2018 (voor de pilot) tot maximaal 1 januari 2018) van jeugdige first offenders die in een cel hebben gezeten worden in dit onderzoek meegenomen om te voorkomen dat er te veel tijd zit tussen de insluiting in de cel en het invullen van de enquête.

Gezien de pilot vanaf 2 juli 2018 is gestart, zullen alle strafzaken die met een reprimandegesprek zijn afgeboekt mee worden genomen in dit onderzoek. Dat wil zeggen dat alle jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad gevraagd worden of zij willen deelnemen aan het onderzoek. Dat betekent dat tot het moment van de enquête afname alle strafzaken die met een reprimandegesprek zijn afgeboekt mee zullen worden genomen in dit onderzoek. De populatie bestaat uit totaal 110 jeugdige first offenders, waarvan 60 jeugdige first offenders die in cel hebben gezeten en 50 jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad. Om tot betrouwbare resultaten te komen zal in dit onderzoek gestreefd worden om de enquête bij minimaal 30 respondenten per groep af te nemen. De exclusiecriteria binnen dit onderzoek is dat de jeugdige first offender niet jonger dan 12 jaar en niet ouder dan 18 jaar oud mag zijn. Tevens moet de jeugdige first offender de Nederlandse taal voldoende beheersen om de vragenlijst zelfstandig in te kunnen vullen. Dit onderzoek kent verder geen inclusiecriteria.

3.3 Onderzoeksinstrument

Het gekozen onderzoeksinstrument is een enquête. De enquête die afgenomen gaat worden bij de jeugdige first offenders is Der Fragebogen zur Erhebung der Emotionsregulation bei Kindern und Jugendlichen (FEEL-KJ) (Hogrefe, 2013). Voor dit onderzoek wordt de Nederlandstalige bewerking van Braet et al (2013) gebruikt (bijlage 1). De FEEL-KJ is een zelfrapportagevragenlijst dat inzicht biedt in hoe jeugdigen met hun emoties omgaan (emotieregulatie). De scores geven aanwijzingen over de strategieën die jeugdigen inzetten bij het omgaan met emoties. Deze emotieregulatiestrategieën kan men categoriseren als adaptieve, maladaptieve of externe strategieën. De FEEL-KJ kan ingevuld worden door jeugdigen tussen de 8 en 18 jaar oud (Praktikon, 2018). De FEEL-KJ bevat 90 vragen over hoe jeugdigen omgaan met boosheid, angst en verdriet (per emotie 30 vragen). Het construct ‘boos’ bevat o.a. het item ‘wanneer ik boos ben, probeer ik dat wat me boos maakt te veranderen’ (item 1, bijlage 1). Het construct ‘bang’ bevat o.a. het item ‘wanneer ik bang ben, probeer ik wat me bang maakt te veranderen’ (item 31, bijlage 1). Het construct ‘verdrietig’ bevat o.a. het item ‘wanneer ik verdrietig ben, probeer ik dat wat me verdrietig maakt te veranderen’ (item 61, bijlage 1). Gekeken naar de voorbeelditems, bevatten alle constructen dezelfde vragen. Het enige verschil is dat de vragen betrekking hebben op de desbetreffende emotie. In bijlage 2 is te zien bij welke item een specifieke emotie of type strategie behoort. Het construct ‘adaptieve strategieën’ bevat o.a. het item ‘wanneer ik bang ben, accepteer ik wat me bang maakt’ (item 51, bijlage 1). Het construct ‘maladaptieve strategieën’ bevat o.a. het item ‘wanneer ik boos ben maak ik ruzie met andere mensen’ (item 43, bijlage 1). Het construct ‘externe regulatiestrategieën’ bevat o.a. het item ‘wanneer ik verdrietig ben, ga ik naar iemand die me kan helpen’ (item 79, bijlage 1). Er wordt bij alle items gebruik gemaakt van een vijf-puntsschaal gaande van ‘bijna nooit’ tot ‘bijna altijd’. Op deze manier kunnen jeugdigen aangeven in hoeverre de beschrijving van de items op hen van toepassing zijn.

Bij de FEEL-KJ wordt een emotie specifieke score (boos, bang, verdriet), een strategie specifieke score en een totaalscore berekend van de drie emotieregulatiestrategieën. Elke score wordt omgezet in een T-score. Op basis van de T-score kan de score worden geïnterpreteerd als beneden-gemiddeld, bevredigend of zeer goed. Er zijn normgegevens beschikbaar voor jeugdigen van 8-12 en voor jeugdigen van 13-18 jaar oud. Onderzoek naar de FEEL-KJ heeft uitgewezen dat de interne consistentie van de meeste schalen hoog (en dus betrouwbaar) is (Hogrefe, 2013). Zo heeft de schaal ‘adaptieve strategieën’ een Cronbach’s alpha van .95, de schaal ‘maladaptieve strategieën’ een Cronbach’s alpha van .86 en de schaal ‘externe regulatiestrategieën’ een Cronbach’s alpha van .89. Binnen de adaptieve strategieën heeft de schaal ‘boosheid’ een Cronbach’s alpha van .83, de schaal ‘angst’ .90 en de schaal ‘verdriet’ .89. Binnen de maladaptieve strategieën heeft de schaal ‘boosheid’ een Cronbach’s alpha van .75, de schaal ‘angst’ .85 en de schaal ‘verdriet’ .84. Binnen de externe regulatiestrategieën heeft de schaal ‘boosheid’ een Cronbach’s alpha van .66, de schaal ‘angst’ .81 en de schaal ‘verdriet’ .83. Bij een aantal schalen van de type strategie is deze lager dan .70, wat betekent dat deze minder betrouwbaar zijn. Het onderzoek van Cracco, Van Durme en Braet (2015) toont aan dat de subschalen een goede interne consistentie vertonen met een Cronbach’s alpha variërend tussen .64 en .94.

3.4 Procedure

De enquêtes worden bij jeugdige first offenders van het oude beleid en jeugdige first offenders van het nieuwe beleid afgenomen. De ouder(s) en/ of verzorger(s) van de jeugdige first offenders krijgen een brief per post (bijlage 6 en 7). In deze brief worden zij geïnformeerd over het onderzoek en dat zij op korte termijn de vragenlijst per post ontvangen. Vervolgens krijgen de ouder(s) en/ of verzorger(s) opnieuw een brief met de vragenlijst. Middels een retourenvelop kunnen zij de vragenlijst met bijbehorende toestemmingsverklaring (bijlage 3) ingevuld retourneren.

Voor de afname wordt er gebruik gemaakt van een enquête op papier en een pen om deze in te vullen. Er is voor ieder groep een bijbehorend instructieblad (bijlage 4 en 5) opgesteld die stapsgewijs de uitleg biedt hoe de vragenlijst ingevuld moet worden. Zo wordt aan de jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten gevraagd of zij tijdens het invullen van de vragenlijst zich willen inleven in de dag dat zij werden overgebracht naar het Politie Cellen Complex. Op deze manier wordt de enquête ingevuld aan de hand van de ervaring die zij met de politie hebben gehad. Deze werkwijze staat soortgelijk in het instructieblad van de jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad. Ook zij zijn gevraagd om tijdens het invullen van de enquête zich in te leven in de dag waarop zij in aanraking kwamen met de politie.

Zodoende zullen de resultaten zoveel mogelijk betrekking hebben op de situatie die de jeugdige first offenders met de politie hebben gehad in plaats van een hedendaagse situatie. Het is niet haalbaar om de enquêtes persoonlijk af te nemen. Om deze reden zou de bijbehorende instructieblad voldoende moeten zijn. Indien de respondent niet uitkomt met een vraag, kunnen zij de testleider telefonisch of per mail benaderen. De jeugdige first offenders krijgen maximaal een week de tijd om de enquête te retourneren. Op deze manier kan een deadline worden gesteld om zodoende de groep die niet gereageerd heeft opnieuw te kunnen benaderen. Vervolgens worden alle respondenten telefonisch benaderd. Zodoende kan er onderscheid worden gemaakt in de groep die niet mee willen doen en de groep die toch nog mee willen doen. Zij krijgen, indien de vragenlijst niet meer in hun bezit is, opnieuw de vragenlijst per post opgestuurd. De enquêtes worden anoniem ingevuld. Echter kan de vragenlijst niet gekoppeld worden aan degene die bevestigd heeft mee te hebben gedaan of na het herzien van het besluit alsnog mee willen doen. Op deze manier blijft de anonimiteit van de respondenten gewaarborgd.

3.5 Analyse

Met de verkregen gegevens kunnen er data-analyses in SPSS worden uitgevoerd. Aan de hand van deze analyses worden de deelvragen beantwoord. De gegeven antwoorden zijn volgens een vijfpuntschaal in het programma ingevoerd, zodat de mate van emotieregulatiestrategieën geanalyseerd kan worden. Er zal per deelvraag worden bekeken welke statistische toets gebruikt zal worden om zodoende tot bruikbare statistische analyses te kunnen komen.

Voor de variabelen adaptieve strategieën, maladaptieve strategieën en emotie regulatiestrategieën (interval) worden deelvragen 1, 2 en 3 allereerst beschrijvend geanalyseerd. Deze kunnen beantwoord worden door een frequentieverdeling te maken om het gemiddelde en de standaarddeviatie weer te geven. Zo kan worden aangetoond hoe vaak iedere waarde of categorie van een variabele voorkomt (Baarda, Van Dijkum & De Goede, 2014). Voordat deze analyses uitgevoerd kunnen worden moeten items 5, 26, 35, 56, 65 en 86 worden gehercodeerd. Na het hercoderen wordt de Cronbach's alpha berekend om te zien of de items hetzelfde concept meten. Ten slotte worden er schalen geconstrueerd, door het gemiddelde te berekenen van de items die bij de schalen horen. Alle items van adaptieve strategieën, maladaptieve strategieën en externe regulatiestrategieën worden bij de juiste construct samengevoegd. Daarna is een frequentieanalyse uitgevoerd om de demografische kenmerken van de deelnemers zichtbaar te krijgen.

Voor deelvragen 1, 2 en 3 zal de t-toets worden gebruikt bij een respondentengroep van minimaal 30. De t-toets is een analysetechniek om na te gaan of de gemiddelden van twee groepen (onafhankelijke steekproeven) op een testvariabele significant van elkaar verschillen (Baarda et al., 2014).

Mocht het onderzoek minder dan 30 respondenten per groep bevatten, zal de Mann- Whitney U-toets gebruikt worden om bij een kleine steekproef verschilvragen te kunnen analyseren (Baarda, et al., 2014).

Vervolgens worden de emotiespecifieke score ‘boosheid’, ‘angst’ en ‘verdriet’ berekend (deelvraag 4). Ook voor deze deelvraag zal de t-toets worden gebruikt bij een respondentengroep van minimaal 30, om het verschil tussen de splitsingsvariabele jeugdige first offenders en de testvariabele ‘boos’, ‘bang’ en ‘verdriet’ te analyseren. Mocht de steekproef lager zijn dan wordt de Mann- Whitney U-toets gebruikt.

Deelvraag 5 meet de samenhang tussen variabele 1 ‘leeftijd’ (ratio) en variabele 2 ‘adaptieve strategieën’, ‘maladaptieve strategieën’ en ‘externe regulatiestrategieën’ (interval). Omdat er binnen deze deelvraag gaat om een ratio en een interval variabele wordt er gekozen voor de Pearson. Voor de Pearson is de minimale steekproef 30 respondenten per groep (Baarda et al, 2014). Dit onderzoek streeft ernaar om per groep een steekproef van 30 respondenten te behalen. Mocht de steekproef lager zijn dan wordt de Spearman gebruikt.

Hoofdstuk 4 – Onderzoeksresultaten

In dit hoofdstuk worden de resultaten van dit onderzoek beschreven. Allereerst wordt uitvoering en de respons beschreven. Daarna wordt de betrouwbaarheid besproken van het meetinstrument. Tot slot wordt er ingegaan op de numerieke gegevens van dit onderzoek.

4.1 Uitvoering en respons

In het kader van het onderzoek is er een enquête aangeboden aan jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten en jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad. Er konden in totaal 110 jeugdige first offenders bereikt worden. Van de jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten zijn er 60 bevraagd, hiervan hebben 13 jeugdige first offenders (21,7%) de enquête ingevuld (tabel 1). Van de jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad zijn er 50 bevraagd, hiervan hebben 11 jeugdige first offenders (22%) de enquête ingevuld (tabel 1). Tevens zijn in tabel 1 de demografische gegevens ‘leeftijd’ en ‘geslacht’ van beide groepen te vinden. Gezien binnen dit onderzoek het respons laag is uitgevallen is ervoor gekozen om in plaats van de t-toets, de Mann-Whitney U toets te gebruiken om verschillen tussen beide groepen in kaart te brengen. Bij een kleine steekproef kan met de Mann-Whitney U toets nagegaan worden of er een significant verschil is tussen twee onafhankelijke steekproeven op een ordinaal gemeten kenmerk (Baarda et al, 2014). Tevens geldt dit voor de vijfde deelvraag, waarbij gekozen wordt voor de Spearman in plaats van de Pearson om alsnog een uitspraak te kunnen doen over de samenhang tussen leeftijd en emotieregulatiestrategieën (Baarda et al., 2014).

Tabel 1

Demografische gegevens enquêtes (JFO = Jeugdige First Offenders)

	Aantal	Jongen	Meisje	Gemiddelde Leeftijd	Std. Deviatie	Max. leeftijd	Min. leeftijd
JFO- cel	13	9	4	14,96	1,32	17	13
JFO - reprimande	11	10	1	15,36	1,29	17	14

4.2 Betrouwbaarheid van het meetinstrument

Voor de zes schalen binnen de vragenlijst is er een betrouwbaarheidsanalyse uitgevoerd om te bepalen of de items per construct daadwerkelijk hetzelfde meten. De resultaten hiervan worden beschreven in tabel 2 (emotieregulatiestrategieën schalen en emotiespecifieke schalen). Een Cronbach's alpha van boven de .60 wordt gezien als voldoende homogeen beeld van hetzelfde begrip (Verhoeven, 2014). Aan de hand van de cijfers in tabel 2 kan er gezegd worden dat deze schalen een voldoende hoge Cronbach's alpha hebben.

Tabel 2

Cronbach's alpha emotieregulatiestrategieën schalen en emotiespecifieke schalen

	Cronbach's alpha	Aantal items
Adaptieve strategieën	96.	42
Maladaptieve strategieën	94.	30
Externe regulatiestrategieën	94.	18
Boos	82.	30
Bang	92.	30
Verdriet	85.	30

4.3 Deelvragen

4.3.1 Adaptieve strategieën

Om de eerste deelvraag ‘In welke mate maken jeugdige first offenders van het nieuwe beleid gebruik van adaptieve strategieën in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid?’ te beantwoorden wordt uit de analyse van de schaal adaptieve strategieën door de jeugdige first offenders van het oude beleid 3,27 gemiddeld gescoord op een schaal van 1 t/m 5 met een standaarddeviatie van 0,62 (tabel 3). Door de jeugdige first offenders van het nieuwe beleid wordt 3,56 gemiddeld gescoord op een schaal van 1 t/m 5 met een standaarddeviatie van 0,53 (tabel 3).

Tabel 3

Scores Adaptieve strategieën

	JFO- oude beleid	JFO- nieuwe beleid
Gemiddelde	3,27	3,56
Adaptieve strategieën		
Standaarddeviatie	0,62	0,53

Tabel 4

Verdeling scores adaptieve strategieën (JFO- oude- en nieuwe beleid)

Antwoord mogelijkheden	JFO- oud (n)	Percentage	JFO- nieuw (n)	Percentage
1 Bijna nooit	1	8%	1	9%
2 Zelden	2	15%	1	9%
3 Af en toe	4	31%	3	27%
4 Vaak	5	38%	5	46%
5 Bijna altijd	1	8%	1	9%
Totaal	13	100%	11	100%

Uit de resultaten blijkt dat de jeugdige first offenders van het oude beleid 31% af en toe scoren op de mate van adaptieve strategieën en 46% vaak tot bijna altijd scoort (tabel 4). De jeugdige first offenders van het nieuwe beleid hebben scoren 27% af en toe en scoren 55% vaak tot bijna altijd (tabel 4).

Op basis van de Mann- Whitney U-toets ($U = 45,5$; $p = 0,13$) blijkt dat er geen significant verschil is tussen jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (gemiddelde rangordescore 14,86) en jeugdige first offenders van het oude beleid (gemiddelde rangordescore 10,50) op de schaal adaptieve strategieën.

4.3.2 Maladaptieve strategieën

Om de tweede deelvraag ‘In welke mate maken jeugdige first offenders van het nieuwe beleid gebruik van maladaptieve strategieën in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid?’ te beantwoorden wordt uit de analyse van de schaal maladaptieve strategieën door jeugdige first offenders van het oude beleid 2,85 gemiddeld gescoord op een schaal van 1 t/m 5 met een standaarddeviatie van 0,69 (tabel 5). Door de jeugdige first offenders van het nieuwe beleid wordt 2,58 gemiddeld gescoord op een schaal van 1 t/m 5 met een standaarddeviatie van 0,40 (tabel 5).

Tabel 5

Scores Maladaptieve strategieën

	JFO- oude beleid	JFO- nieuwe beleid
Gemiddelde Maladaptieve strategieën	2,85	2,58
Standaarddeviatie	0,69	0,40

Tabel 6

Verdeling scores maladaptieve strategieën (JFO- oude- en nieuwe beleid)

Antwoord mogelijkheden	JFO- oud (n)	Percentage	JFO- nieuw (n)	Percentage
1 Bijna nooit	2	15%	1	9%
2 Zelden	2	15%	4	37%
3 Af en toe	5	38%	3	27%
4 Vaak	4	31%	2	18%
5 Bijna altijd	1	8%	1	9%
Totaal	13	100%	11	100%

Uit de resultaten blijkt dat de jeugdige first offenders van het oude beleid 38% af en toe scoren op de mate van maladaptieve strategieën en 39% vaak tot bijna altijd scoort (tabel 6). De jeugdige first offenders van het nieuwe beleid hebben scoren 27% gemiddeld en scoren 27% hoog tot zeer hoog (tabel 6).

Op basis van de Mann-Whitney U-toets ($U = 56,0$; $p = 0,37$) blijkt dat er geen significant verschil is tussen jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (gemiddelde rangordescore 11,09) en jeugdige first offenders van het oude beleid (gemiddelde rangordescore 13,69) op de schaal maladaptieve strategieën.

4.3.3 Externe regulatiestrategieën

Om de derde deelvraag ‘In welke mate maken jeugdige first offenders van het nieuwe beleid gebruik van externe regulatiestrategieën in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid?’ te beantwoorden wordt uit de analyse van de schaal externe regulatiestrategieën door jeugdige first offenders van het oude beleid 2,87 gemiddeld gescoord op een schaal van 1 t/m 5 met een standaarddeviatie van 0,56 (tabel 7). Door de jeugdige first offenders van het nieuwe beleid wordt 3,31 gemiddeld gescoord op een schaal van 1 t/m 5 met een standaarddeviatie van 0,73 (tabel 7).

Tabel 7

Scores Externe regulatiestrategieën

	JFO- oude beleid	JFO- nieuwe beleid
Gemiddelde externe regulatiestrategieën	2,87	3,31
Standaarddeviatie	0,56	0,73

Tabel 8

Verdeling scores externe regulatie strategieën (JFO- oude- en nieuwe beleid)

Antwoord mogelijkheden	JFO-oud (n)	Percentage	JFO-nieuw (n)	Percentage
1 Bijna nooit	2	15%	1	9%
2 Zelden	3	24%	1	9%
3 Af en toe	4	31%	3	27%
4 Vaak	2	15%	5	46%
5 Bijna altijd	2	15%	1	9%
Totaal	13	100%	11	100%

Uit de resultaten blijkt dat de jeugdige first offenders van het oude beleid 31% af en toe scoren op de mate van externe regulatiestrategieën en 30% vaak tot bijna altijd hoog scoort (tabel 8). De jeugdige first offenders van het nieuwe beleid hebben scoren 27% gemiddeld en scoren 55% hoog tot zeer hoog (tabel 8).

Op basis van de Mann-Whitney U-toets ($U = 44,0$; $p = 0,11$) blijkt dat er geen significant verschil is tussen jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (gemiddelde rangordescor 15,0) en jeugdige first offenders van het oude beleid (gemiddelde rangordescor 10,38) op de schaal externe regulatie strategieën.

4.3.4 Emoties

Om de vierde deelvraag 'In hoeverre is er een verschil te zien in de emoties: boos, bang en verdriet bij jeugdige first offenders van het oude beleid ten opzichte van jeugdige first offenders van het nieuwe beleid bij het inzetten van emotieregulatiestrategieën?' te beantwoorden is gebruik gemaakt van de Mann-Whitney U-toets. Hieruit blijkt dat er geen significant verschil is tussen jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (gemiddelde rangordescor 11,82) en jeugdige first offenders van het oude beleid (gemiddelde rangordescor 13,08) op de variabele 'boos' ($U = 64,0$; $p = 0,66$).

Daarnaast blijkt dat er geen significant verschil is tussen jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (gemiddelde rangordescor 13,82) en jeugdige first offenders van het oude beleid (gemiddelde rangordescor 11,38) op de variabele 'bang' ($U = 57,0$; $p = 0,40$). Ook op de variabele 'verdriet' ($U = 71,5$; $p = 1$) blijkt geen significant verschil te zijn tussen jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (gemiddelde rangordescor 12,50) en jeugdige first offenders van het oude beleid (gemiddelde rangordescor 12,50).

Uit de frequentieanalyse is gebleken dat de gemiddelde scores van de jeugdige first offenders van het oude beleid ($N=13$), boos 3,06, bang 2,89 en verdriet 3,14 zijn. De gemiddelde scores van de jeugdige first offenders van het nieuwe beleid zijn ($N=11$), boos 3,09, bang 3,16 en verdriet 3,18 (tabel 9).

Tabel 9

Emotiespecifieke scores boosheid, angst en verdriet

	Gemiddelde JFO- oude beleid	Gemiddelde JFO- nieuwe beleid	P waarde
Boos	3,06	3,09	0,66
Bang	2,89	3,16	0,40
Verdriet	3,14	3,18	1

4.3.5 Emotieregulatiestrategieën en leeftijd

Om de vijfde deelvraag ‘Is er een samenhang op het gebied van leeftijd te zien in de emotieregulatiestrategieën?’ te beantwoorden blijkt er geen samenhang te zijn tussen leeftijd en adaptieve strategieën ($R_s = -,30$; $p = 0,16$), maladaptieve strategieën ($R_s = -,30$; $p = 0,16$) en externe regulatie strategieën ($R_s = -,12$; $p = 0,45$).

Hoofdstuk 5 – Conclusie, discussie en aanbevelingen

In dit hoofdstuk worden de conclusies per deelvraag besproken waarbij de hypothese worden aangenomen of verworpen. Tevens wordt de hoofdvraag beantwoord. Daarna volgt de discussie en wordt het onderzoek kritisch beoordeeld. Tot slot wordt er een aanbeveling gedaan voor de opdrachtgever.

5.1 Conclusie

De doelstelling van het onderzoek is om te onderzoeken of het reprimandegesprek een aanpak is waarbij jeugdige first offenders hun emoties kunnen reguleren in een stressvolle situatie. De resultaten gaven de benodigde informatie voor het beantwoorden van de hypothesen. Met deze informatie kan de hoofdvraag worden beantwoord. Deze luidt: ‘In hoeverre reguleren jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (reprimandegesprek) hun emoties in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid (insluiting in de cel) aan de hand van emotieregulatiestrategieën?’

5.1.1 Adaptieve strategieën

Om de eerste deelvraag ‘In welke mate maken jeugdige first offenders van het nieuwe beleid gebruik van adaptieve strategieën in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid?’ te beantwoorden kan geconcludeerd worden dat er geen significant verschil is tussen jeugdige first offenders van het nieuwe beleid en jeugdige first offenders van het oude beleid. Door deze uitkomst kan er niet gesproken worden over welk type beleid (reprimande of insluiten cel) meer adaptieve strategieën inzetten tijdens een stressvolle situatie. Uit deze conclusie kan hypothese 1, ‘*De jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad, maken meer gebruik van adaptieve strategieën dan jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten*’, worden verworpen.

5.1.2 Maladaptieve strategieën

Om de tweede deelvraag ‘In welke mate maken jeugdige first offenders van het nieuwe beleid gebruik van maladaptieve strategieën in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid?’ te beantwoorden kan geconcludeerd worden dat er geen significant verschil is tussen jeugdige first offenders van het nieuwe beleid en jeugdige first offenders van het oude beleid. Door deze uitkomst kan er niet gesproken worden over welk type beleid meer maladaptieve strategieën inzetten tijdens een stressvolle situatie. Uit deze conclusie kan hypothese 2, ‘*De jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten, maken meer gebruik van maladaptieve strategieën dan jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad*’, worden verworpen.

5.1.3 Externe regulatiestrategieën

Om de derde deelvraag: ‘In welke mate maken jeugdige first offenders van het nieuwe beleid gebruik van externe regulatiestrategieën in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid?’ te beantwoorden kan geconcludeerd worden dat er geen significant verschil is tussen de jeugdige first offenders van het nieuwe beleid en jeugdige first offenders van het oude beleid. Door deze uitkomst kan er niet gesproken worden over welk type beleid meer externe regulatiestrategieën inzetten tijdens een stressvolle situatie. Uit deze conclusie kan hypothese 3, ‘*De jeugdige first offenders die een reprimandegesprek hebben gehad, maken meer gebruik van externe regulatiestrategieën dan jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten*’, worden verworpen.

5.1.4 Emoties

Om de vierde deelvraag: ‘In hoeverre is er een verschil te zien in de emoties: boos, bang en verdriet bij jeugdige first offenders van het oude beleid ten opzichte van jeugdige first offenders van het nieuwe beleid bij het inzetten van emotieregulatiestrategieën?’ te beantwoorden kan geconcludeerd worden dat er geen significant verschil is tussen de jeugdige first offenders van het nieuwe beleid en jeugdige first offenders van het oude beleid. Door deze uitkomst kan er niet gesproken worden over welk type beleid meer verschil laat zien in de emoties ‘boos’, ‘bang’ en ‘verdriet’. Uit deze conclusie kan hypothese 4, *‘De jeugdige first offenders van die een reprimandegesprek hebben gehad, laten minder verschil in negatieve emoties zien, dan jeugdige first offenders die in de cel hebben gezeten’*, worden verworpen.

5.1.5 Emotieregulatiestrategieën en leeftijd

Om de vijfde deelvraag: ‘Is er een samenhang op het gebied van leeftijd te zien in de emotieregulatiestrategieën?’ te beantwoorden kan geconcludeerd worden dat er geen samenhang is tussen leeftijd en het inzetten van emotieregulatiestrategieën. Uit deze conclusie kan hypothese 5, *‘Hoe ouder de jeugdige first offender is, des te meer vaardigheden groeien om emoties beter te kunnen reguleren’*, worden verworpen.

5.1.6 Onderzoeksvraag

Om de onderzoeksvraag: ‘In hoeverre reguleren jeugdige first offenders van het nieuwe beleid (reprimandegesprek) hun emoties in een stressvolle situatie ten opzichte van jeugdige first offenders van het oude beleid (insluiting in de cel) aan de hand van emotieregulatiestrategieën?’ te beantwoorden kan geconcludeerd worden dat er geen significant verschil is tussen jeugdige first offenders van het nieuwe beleid en jeugdige first offenders van het oude beleid. Op alle deelvragen zijn de uitkomsten niet significant. Indien de resultaten niet significant zijn, berusten de resultaten op toeval en is er dus geen bewezen effect (Baarda et al. 2014).

Kortom kan er worden geconcludeerd dat jeugdige first offenders van het oude- en nieuwe beleid even hoog hun emoties in een stressvolle situatie reguleren aan de hand van emotieregulatiestrategieën. Door deze conclusie kan niet gesteld worden of het reprimandegesprek ervoor zorgt dat jeugdige first offenders hun emoties beter kunnen reguleren in een stressvolle situatie dan jeugdige first offenders die ingesloten waren in een cel.

5.2 Discussie

5.2.1 Betrouwbaarheid

Eerder in dit onderzoek is het onderzoeksinstrument, FEEL-KJ besproken en onderbouwd waarom hiervoor is gekozen. Om de interne consistentie van alle constructen van de FEEL-KJ te bepalen, is gebruik gemaakt van Cronbach’s Alpha. Deze coëfficiënt geeft aan in welke mate de items homogeen construct vormen (Baarda et al., 2014). Deze vragenlijst heeft een hoge Cronbach’s Alpha. Uit tabel 2 (bijlage 8) is namelijk te zien dat alle schalen van de FEEL-KJ een hoge interne consistentie hebben (Cronbach’s Alpha varieert van .82 tot .96) en dus als betrouwbaar beschouwd kunnen worden.

Gezien de FEEL-KJ een gestandaardiseerde vragenlijst is met een Likertschaal mag men aannemen dat de betrouwbaarheid van het onderzoek hiermee is gewaarborgd. Zo is er namelijk minder kans dat bij de afname van de vragenlijst een fout wordt gemaakt, waardoor deze bij de ene respondent anders loopt dan bij de ander respondent.

Echter kan de betrouwbaarheid van het onderzoek wel in twijfel worden getrokken doordat er verschillen zijn in de omstandigheden waarin de afname van de vragenlijst heeft plaatsgevonden. De vragenlijst is namelijk per post opgestuurd en door de doelgroep thuis ingevuld. Hierdoor is onbekend of de jeugdigen alle vragen uit de vragenlijst hebben begrepen, dan wel ouder(s) en/ of verzorger(s) om ondersteuning hebben gevraagd bij het niet begrijpen van een vraag. Hoewel de vragenlijst is afgestemd op de doelgroep (8 t/m 18 jaar), zou de doelgroep de enquête zelfstandig moeten kunnen invullen.

Daarnaast kan de stabiliteit van dit onderzoek ook in twijfel worden getrokken omdat de vragenlijst uit 90 vragen bestaat. Doordat de vragenlijst te lang is zou het kunnen zijn dat de respondenten tijdens het invullen van de vragenlijst vermoeid raken. Echter stellen Boksem en Tops (2008) dat personen enkel gemotiveerd zullen zijn om zich in te zetten voor of door te gaan met het uitvoeren van taken (invullen vragenlijst) als er een beloning aan verbonden is. Voor deelname aan dit onderzoek zal een beloning worden verloot. Hier zijn de jeugdige first offenders middels een brief over geïnformeerd (bijlage 6 en 7) dat gericht is aan de ouder(s) en/ of verzorger(s).

De populatie bestaat uit een grote groep respondenten (N=110). Echter hebben 24 respondenten deelgenomen aan het onderzoek. Hierdoor vormt de steekproef geen juiste afspiegeling voor de gehele populatie. Het onderzoek kan als niet representatief gesteld worden (Baarda et al., 2014).

5.2.2 Validiteit

Validiteit heeft betrekking op de mate waarin een vragenlijst daadwerkelijk meet wat beoogd wordt. Hieronder worden twee vormen van validiteit besproken: interne validiteit en externe validiteit.

5.2.2.1 Interne validiteit

Volgens Verhoeven (2014) is een onderzoek intern valide, als vanuit de gekozen onderzoeksmethode de deelvragen goed beantwoord kunnen worden. Door gebruik te hebben gemaakt van een enquête (FEEL-KJ) die volgens Braet et al. (2014) intern valide is, zijn de deelvragen en hoofdvraag goed te beantwoorden. Tevens is binnen dit onderzoek een goede interne validiteit aanwezig, omdat er een verband is tussen de onderzoeksvragen en de onderzoeksresultaten. Hierdoor is de conclusie zuiver (Verhoeven, 2014).

5.2.2.2 Externe validiteit

De populatie bestaat uit 110 jeugdige first offenders. Er was een steekproef van minstens 60 respondenten (30 respondenten per groep) nodig om middels de t-toets tot betrouwbare resultaten te kunnen komen (Baarda et al., 2014). Binnen dit onderzoek ligt het valide respondentenaantal lager dan het gewenste, namelijk 24 respondenten. Van de 24 respondenten zijn 13 respondenten afkomstig van de groep 'jeugdige first offenders oude beleid' en 11 respondenten van de groep 'jeugdige first offenders nieuwe beleid'. Volgens Verhoeven (2014) is externe validiteit de mate waarin de conclusie te generaliseren is naar de gehele populatie. Gezien de steekproef geen juiste afspiegeling vormt van de gehele populatie kunnen de resultaten niet generaliseerd worden. Hiermee is de onderzoeksdoelgroep niet representatief. Echter zijn de groepen wel van gelijke grootte. Hierdoor zijn de demografische gegevens 'leeftijd' en 'geslacht' vergelijkbaar.

5.2.3 Bruikbaarheid

Hoewel er punten zijn waarop de betrouwbaarheid en validiteit in twijfel kan worden getrokken, is dit onderzoek nog bruikbaar. De onderzoeksvragen kunnen namelijk beantwoord worden en er kan een bruikbare aanbeveling worden gedaan richting de politieorganisatie. Echter kan de opdrachtgever de resultaten van dit onderzoek mogelijk niet direct gebruiken, maar wel voor een eventueel vervolgonderzoek. Bij het uitvoeren van een vervolgonderzoek kan gekeken worden naar de effectiviteit van het reprimandegesprek (paragraaf 5.4.2.) en of de jeugdige first offenders in een later stadium opnieuw in aanraking komen met de politie. Tevens kan gekeken worden naar een groter bereikbaarheid van de doelgroep om bij het vervolgonderzoek tot betrouwbare resultaten te kunnen komen.

5.3 Aanbeveling

5.3.1 Aanbeveling politieorganisatie

Vanuit de theoretische benadering is gekeken naar een interventie voor jeugdige first offenders. Hierdoor is de pilot ‘Betragt! Een kind niet in de cel, maar wat dan wel?’ tot stand gekomen. De politieorganisatie heeft ervoor gekozen om de interventie (reprimandegesprek) eerst op een kleine schaal uit te testen. Hoewel de politieorganisatie zelf wilt onderzoeken of de interventie werkt zoals verwacht, wordt aanbevolen om een grootschalig onderzoek uit te voeren. De politieorganisatie kan namelijk met dit onderzoek niet aannemen dat het reprimandegesprek beter is. De politieorganisatie streeft ernaar om in de toekomst via Bureau Beke (dat onderzoek en advies uitvoert op gebied van veiligheid en criminaliteit) een onderzoek te starten. Echter wordt sterk aanbevolen om serieus na te denken welke stappen op dit moment moeten worden ondernomen om Bureau Beke in de toekomst in te kunnen zetten. Zodoende kan er achterhaald worden of het reprimandegesprek de juiste interventie is dat past bij de ontwikkeling van kinderen.

Uit de resultaten van dit onderzoek is naar voren gekomen dat er geen significant verschil is tussen de jeugdige first offenders van het nieuwe- en oude beleid. Een verklaring hiervoor is dat de steekproef niet groot is. Door de beperkte respons van dit onderzoek, wordt daarom sterk aanbevolen om na te denken over een grotere bereikbaarheid van de doelgroep. Dit heeft namelijk een directe invloed gehad op de betrouwbaarheid van de resultaten van dit onderzoek. Bij een vervolgonderzoek zal de betrouwbaarheid moeten worden verhoogd door een onderzoek uit te voeren met een grotere steekproef. Er wordt aanbevolen om jeugdige first offenders direct te betrekken bij het onderzoek op moment van aanhouding of na het reprimandegesprek. Echter is de vraag in hoeverre dat mogelijk is, gezien ouder(s) en/ of verzorger(s) toestemming moeten verlenen voor deelname aan het onderzoek. Hierdoor zou er gekeken kunnen worden hoe de ouder(s) en/ of verzorger(s) zo goed mogelijk in dit proces betrokken kunnen raken. In bijlage 10 is een plan van aanpak geschreven dat mogelijke handvaten kan bieden.

De persoonlijke ervaring van zowel jeugdige first offenders als ouder(s) en/ of verzorger(s) van de jeugdige first offenders kunnen belangrijke informatiebronnen zijn om tot meer bruikbare resultaten te komen. Hoewel deelname aan onderzoek vrijwillig is, zou de politieorganisatie in het kader van de pilot de doelgroep kunnen aandragen om naast het reprimandegesprek deel te nemen aan een eventuele vervolgafspraken. Tijdens een vervolgafspraken kan een diepte-interview worden afgenomen (kwalitatief onderzoek). Hierdoor ontstaat de ruimte om de diepte in te gaan met de doelgroep. Middels deze manier kunnen meerdere onderwerpen ter sprake komen en kan de vraagstelling van het onderzoek eventueel aangescherpt worden. Zo kunnen ouder(s) en/of verzorger(s) het belang van dit gesprek inzien om het proces van het reprimandegesprek te bevorderen.

Doordat een diepte-interview de nodige flexibiliteit biedt in het stellen van vragen, kunnen zowel jeugdige first offenders als hun ouder(s) en/ of verzorger(s) een zo goed mogelijk beeld geven van hun ervaring tijdens de aanhouding en het reprimandegesprek. De mogelijke onderwerpen waar de vragen op gebaseerd zijn staan in het plan van aanpak (bijlage 10). Tevens wordt bij een kwantitatief manier van onderzoeken geadviseerd om de vragenlijst te koppelen aan het reprimandegesprek. Zo zal de drempel om deel te nemen aan het onderzoek mogelijk lager zijn.

5.3.2 Aanbeveling toekomstig onderzoek

Voor toekomstig onderzoek wordt aanbevolen om bij het inzetten van een reprimandegesprek het aantal recidive te onderzoeken. Voor de effectiviteit van het reprimandegesprek is het namelijk van belang of jeugdige first offenders opnieuw in aanraking komen met de politie. Dit kan door een longitudinaal onderzoek uit te voeren, waarbij herhaaldelijk op dezelfde manier een meting wordt verricht om een ontwikkeling in kaart te brengen (Verhoeven, 2014).

Op basis van een onderzoek uit Oost-Australië bleek namelijk dat 69% van de 14572 jeugdige first offenders niet opnieuw in aanraking kwamen met justitie, doordat zij alleen een reprimandegesprek hebben gehad (Denninson et al., 2006). Door dit vergelijkbare onderzoek kan gekeken worden of het reprimandegesprek in Oost-Nederland ook tot positieve resultaten leiden. Zo kan over een aantal jaren opnieuw gekeken worden of de jeugdige first offenders die tijdens de pilot, in het jaar 2018, opnieuw in aanraking zijn gekomen met justitie. Als blijkt dat een groot deel niet opnieuw in aanraking is gekomen met de politie, kan aangenomen worden dat het reprimandegesprek een effectieve wijze van aanpak is, welke mogelijk beter aansluit bij de ontwikkeling van jeugdigen.

Daarnaast wordt aanbevolen om het reprimandegesprek te onderzoeken. Er zijn namelijk geen duidelijke richtlijnen in hoeverre het reprimandegesprek voldoet aan een bepaalde norm. Hierdoor kan ieder politieagent(e) zelf bepalen hoe het reprimandegesprek wordt ingericht. Echter kan de manier hoe het gesprek wordt gevoerd wel leiden tot verschillende manieren van waarschuwen. Er kan onderzocht worden of het reprimandegesprek een oorzaak-gevolgrelatie heeft. Er kan een pilot worden ingevoerd waarbij er een protocol wordt geïntroduceerd waar het reprimandegesprek aan zou moeten voldoen. Zo kunnen een aantal basisteams zich aan deze protocol houden en een aantal basisteams niet. Op deze manier ontstaat er een experimentele setting waarbij de ene groep (experimentele groep) in aanraking komt met het protocol en de andere groep (controlegroep) niet in aanraking komt met het protocol (Verhoeven, 2014). Uiteindelijk kan gekeken worden of hierin een verschil is en in hoeverre dit verschil invloed heeft op het opnieuw in aanraking komen met de politie.

5.4 De rol van de Toegepast Psycholoog

Een Toegepast Psycholoog is in staat om mensen en organisaties praktisch te begeleiden, coachen, trainen of adviseren. Dat kan middels het afnemen van vragenlijsten, interviews en observaties. Hoewel een Toegepast Psycholoog niet is opgeleid om wetenschappelijk onderzoek te doen, is een Toegepast Psycholoog wel in staat om gebruik te maken van wetenschappelijke inzichten en is er voldoende basis voor het inzetten van onderzoeksvaardigheden. Binnen het profiel van een Toegepast Psycholoog (in opleiding) zou de aanbevelingen voor vervolgonderzoek goed uitgevoerd kunnen worden. Zo kan een Toegepast Psycholoog met de vaardigheden op het gebied van gespreksvoering kritisch beoordelen waar verdere ontwikkeling nodig is voor het reprimandegesprek. De Toegepast Psycholoog heeft namelijk tijdens de studie modules gevolgd die vallen onder de leerlijn 'Coaching, Counseling en Training'. Zo kan een Toegepast Psycholoog medewerkers binnen de politieorganisatie een training geven over gespreksvoering in combinatie met psychologische kennis dat aansluit bij de doelgroep jeugd.

Literatuurlijst

- Adams, K. (1992). Adjusting to prison life. In M. Tonry (Ed.), *Crime and Justice: A review of research*. Vol. 16 (pp. 275-359). Chicago, Ill: University Press.
- Agnew, R. (2001). Building on the foundation of general strain theory: Specifying the types of strain most likely to lead to crime and delinquency. *Journal of research in crime and delinquency*, 38(4), 319-361.
- Aldao, A., & Nolen-Hoeksema, S. (2012). When are adaptive strategies most predictive of psychopathology?. *Journal of abnormal psychology*, 121(1), 276. doi: 10.1037/a0023598
- Aldao, A., Nolen-Hoeksema, S., & Schweizer, S. (2010). Emotion-Regulation strategies across psychopathology: A meta-analytic review. *Clinical Psychology Review*, 30, 217-237. doi: 10.1016/j.cpr.2009.11.004.
- Artikel 40, jeugdstrafrecht, IVRK. (1989, 20 november). Geraadpleegd op 26 september 2018, van <https://www.kinderrechten.nl/kinderrechten-vw/artikel-40-jeugdstrafrecht/>.
- Baarda, B., Van Dijkum, C., & De Goede, M. (2014). *Basisboek; Statistiek met SPSS* (5e ed.). Groningen/Houten, Nederland: Noordhoff.
- Barrett, L. F., & Gross, J. J. (2001). *Emotional intelligence: A process model of emotion representation and regulation*. New York, NY, US: Guilford Press.
- Betrapt! kind niet in de cel maar wat dan wel? (2018, 2 juli). Geraadpleegd op 19 maart 2019, van <https://www.politie.nl/nieuws/2018/juli/2/02-polit-betrapt-kind-niet-in-de-cel-maar-wat-dan-wel.html>.
- Biggam, F.H., & Power, K.G. (1997). Social support and psychological distress in a group of incarcerated young offenders. *International Journal of Offend- er Therapy and Comparative Criminology*, 41, 213-230.
- Boksem, M.A.S. & Tops, M. (2008). "Mental fatigue: Costs and benefits", *Brain Research Reviews*, 59, 125-139.
- Boone, M. (2012). 'Gestraft' na de straf. *Legitimiteit en proportionaliteit van juridische belemmeringen na afloop van de straf*, 103-114.
- Bowlby, J. (1973). *Attachment and loss*, Vol. 2: Separation. New York: Basic Books.
- Braet, C. (2013). Het meten van emotieregulatie met de FEEL-KJ: Een nieuw instrument. *Psychopraktijk*, 5, 27-30. doi:10.1007/s13170-013-0073-0.
- Braet, C., Cracco, E., Theuwis, L., Grob, A., & Smolenski C. (2013). *Vragenlijst over emotie regulatie bij kinderen en jongeren* [Self-report questionnaire to assess children's and adolescents' emotion regulation strategies Dutch version]. Amsterdam: Hogrefe.
- Braet, C., Theuwis, L., Durne, K. van, Vandewalle, J., Vandevivere, E., Wante, L., Goossens, L. (2014). Emotion regulation in children with emotional problems. *Cognitive and Therapy Research*, 38, 493-504. doi:10.1007/s10608-014-9616-x.
- Brown, S.L. & Ireland, C.A. (2006). Coping style and distress in newly incarcerated male adolescents. *Journal of Adolescent Health*, 38, 656-661.
- Centraal Bureau voor de Statistiek. (2016). Recidive onder Halt-jongeren [Dataset]. Geraadpleegd van <https://www.halt.nl/media/1235/highlights-van-halt-2017.pdf>.
- Dennison, S., Stewart, A., & Hurren, E. (2006). *Police cautioning in Queensland: The impact on juvenile offending pathways*. Trends and Issues Paper, 306. Australian Institute of Criminology.
- Frijda, N. H. (2005). *The emotions* (Herz. ed.). Cambridge, Groot-Brittannië: Cambridge University Press.
- Gafarnski, N., Kraaij, V., & Spinhoven, S. (2001). Negative life-events, cognitive emotion regulation and emotional problems. *Journal of Personality and Individual Differences*, 30, 1311- 1327. doi:10.1016/S0191-8869(00)00113-6.
- Greve, W., Enzmann, D., & Hosser, D. (2001). The stabilization of self-esteem among incarcerated adolescents: Accomodative and immunizing proces- ses. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Crimino- logy*, 45, 749-768.

- Greve, W. & Enzmann, D. (2003). Self-esteem maintenance among incarcerated young males: Stabilisation through accommodative processes. *International Journal of Behavioral Development*, 27, 12-20.
- Gross, J. J. (1998). Antecedent- and response-focused emotion regulation: Divergent consequences for experience, expression, and physiology. *Journal of Personality & Social Psychology*, 74, 224-237.
- Gross, J. J., & Thompson, R. A. (2007). Emotion regulation: Conceptual foundations.
- Halt. (z.d.). Aanpak en effect. Geraadpleegd op 6 december 2018, van <https://www.halt.nl/halt-straf/aanpak-en-effect>.
- Halt. (z.d.). Halt-straf. Geraadpleegd op 6 december 2018, van <https://www.halt.nl/halt-straf>.
- Harvey, J. (2007). *Young men in prison: Surviving and adapting to life inside*. Devon: Willan Publishing.
- Hosser, D., Windzio, M., & Greve, W. (2005). Shame, guilt, and delinquency: A study of repeated offending with adolescent prisoners. *Zeitschrift für Sozialpsychologie*, 36, 227-238.
- Hosser, D., Windzio, M. & Greve, W. (2008). Guilt and shame as predictors of recidivism: A longitudinal study with young inmates. *Journal of Criminal Justice and Behavior*, 35, 138-152.
- Ireland, J.L., Boustead, R., & Ireland, C.A. (2005). Coping styles and psychological health among adolescent prisoners: A study of young and juvenile offenders. *Journal of Adolescence*, 28, 411-423.
- Jeugdcriminaliteit. (z.d.). Geraadpleegd op 6 december 2018, van <https://www.politie.nl/themas/jeugdcriminaliteit.html>.
- Jenkins, J. M., & Oatley, K. (2000). Psychopathology and short-term emotion: The balance of affects. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 41, 463-472. doi:10.1111/1469-7610.00631.
- Junger-Tas, J. J. (2006). *Trends in international juvenile justice: what conclusions can be drawn?* In: J. Junger-Tas & S. H. Decker (Eds.), *International Handbook of Juvenile Justice*, 505-532. Springer.
- Kovacs, M., Joorman, J., & Gotlib, I. H. (2008). Emotion (dys)regulation and links to depression disorders. *Journal of Child Development Perspectives*, 2, 149-155. doi:10.1111/j.1750-8606.2008.00057.x.
- Lazarus, R.S. (1993). *Coping theory and research: Past, present, and future*. *Psychosomatic Medicine*, 55, 234-247.
- Lazarus, R. S., & Folkman, S. (1984). *Stress, appraisal, and coping*. New York: Springer.
- Malik, S., Wells, A., & Wittkowski, A. (2014). Emotion regulation as a mediator in the relationship between attachment and depressive symptomatology: A systematic review. *Journal of Affective Disorders*, 172, 428-444. doi: 10.1016/j.jad.2014.10.007.
- Mikulincer, M., & Shaver, P.R. (2007). *Attachment in adulthood: structure, dynamics and change*. New York, NY: Guilford.
- Ministerie van Veiligheid en Justitie. (2014). De jeugdige in het jeugdstraf(proces)recht. Geraadpleegd van <https://www.halt.nl/media/1127/factsheet-jeugdstrafrecht.pdf>.
- Ollendick T.H., Horsch L.M. (2007). Fears in Clinic-Referred Children: Relations With Child Anxiety Sensitivity, Maternal Overcontrol, and Maternal Phobic Anxiety. *Journal of Behavior Therapy*, 38: 402-411. doi: 10.1016/j.beth.2006.12.001.
- Over de politie. (z.d.). Geraadpleegd op 6 december 2018, van <https://www.politie.nl/over-de-politie>.
- Pligt, J. van der, Koomen, W., & van Harreveld, F. (2008). *Bestrafen: een overzicht, een mythe en nieuwe varianten*. In: Justitiële Verkenningen, 2008 (2).
- Ploeg, J. van der (2013). *Stress bij kinderen*. Houten, Nederland: Bohn Stafleu van Loghum.
- Sampson, Robert J. and John H. Laub. 1990. Crime and Deviance Over the Life Course: The Salience of Adult Social Bonds. *American Sociological Review* 55:609-627.
- Sykes, G.M. (1958). *The pains of imprisonment*. In G.M. Sykes (red.), *The society of captives: A study of maximum security prison* (pp. 63-78). Princeton: Princeton University Press.
- Thompson, R. A. (1994). Emotion regulation: A theme in search of definition. *Monographs of the Society for Research in Child Development*, 59, 25-52. doi: 10.1111/j.1540-5834.1994.tb01276.x.
- Toch, H. & Adams, K. (2002). *Acting Out: Maladaptive behavior in confinement*. Washington: American Psychological Association.
- Tronick, E. Z. (1989). *Emotions and emotional communication in infants*. *American Psychologist*, 44, 112-119.
- Verhoeven, N. (2014). *Wat is onderzoek? Praktijkboek voor methoden en technieken*. Den Haag: Boom Lemma.

- Werner, K., & Gross, J. J. (2010). *Emotion regulation and psychopathology: a conceptual framework*. In: A. M. Kring, & D. M. Sloan (Eds.), *Emotion regulation in psychopathology*. Guilford Press: New York.
- Wright, B. R. E., Caspi, A., Moffitt, T. E., & Silva, P. A. (1999). Low self-control, social bonds, and crime: Social causation, social selection, or both?. *Journal of Criminology*, 37(3), 479-514.
- Zeman, J., Cassano, M., Perry-Parrish, C., & Stegall, S. (2006). Emotion regulation in children and adolescents. *Journal of Developmental and Behavioral Pediatrics*, 27, 155-168. doi: 10.1097/00004703-200604000-00014
- Zeman, J., Shipman, K., & Suveg, C. (2002). Anger and sadness regulation: Predictions to internalizing and externalizing symptoms in children. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology*, 31, 393-398. doi:10.1207/S15374424JCCP3103_11.
- Zeman, J. & Shipman, K. (1996). Children's expression of negative affect: reasons and methods. *Journal of Developmental Psychology*, 32, 842-849. doi: 10.1037/0012-1649.32.5.842.

Caroline Braet

Emiel Cracco

Lotte Theuwis

Alexander Grob

Carola Smolenski

FEEL-KJ

Vragenlijst over emotieregulatie bij kinderen en jongeren

Vragenboekje

Naam

Leeftijd

Geboortedatum

Geslacht ☐ meisje ☐ jongen

Datum invullen

Uitleg

Iedereen is wel eens boos, bang of verdrietig. Hoe ga jij met zulke gevoelens om? Je moet bij deze vragenlijst invullen wat je doet of denkt als je boos, bang of verdrietig bent.

Zet een kruisje in het vakje van jouw antwoord.
Je kruist dus steeds één van de vijf vakjes aan.

Voorbeeld:

Wanneer ik verdrietig ben...

Moet ik huilen.

Bijna
nooit

☐

Zelden

☐

Af en toe

☐

Vaak

☒

Bijna
altijd

☐

Er is geen goed of fout antwoord. Kies gewoon het antwoord dat het best beschrijft hoe jij zou reageren. Je mag steeds vragen stellen wanneer je iets niet begrijpt.

HOGREFE

BOOS

Iedereen is wel eens boos. Je kunt boos zijn omdat je iets niet mag van je ouders.
Je kunt boos zijn op andere kinderen, omdat ze jou uitschelden of plagen.
Je kunt ook boos zijn op jezelf.

In de zinnen hieronder staat wat mensen kunnen doen als ze boos zijn.
Wat doe of denk jij als je boos bent? KRUIS BIJ ELKE ZIN HET ANTWOORDVAKJE AAN DAT HET BESTE PAST.

Wanneer ik boos ben...		Bijna nooit	Zelden	Af en toe	Vaak	Bijna altijd
1	Probeer ik dat wat me boos maakt te veranderen.	☐	☐	☐	☐	☐
2	Vertel ik aan iemand hoe het met me gaat.	☐	☐	☐	☐	☐
3	Denk ik aan dingen die me gelukkig maken.	☐	☐	☐	☐	☐
4	Doe ik iets wat ik leuk vind.	☐	☐	☐	☐	☐
5	Houd ik mijn gevoelens voor mezelf.	☐	☐	☐	☐	☐
6	Maak ik er het beste van.	☐	☐	☐	☐	☐
7	Wil ik niemand zien.	☐	☐	☐	☐	☐
8	Denk ik dat het mijn eigen probleem is.	☐	☐	☐	☐	☐
9	Wil ik niets meer doen.	☐	☐	☐	☐	☐
10	Vraag ik me altijd af waarom ik boos ben.	☐	☐	☐	☐	☐
11	Denk ik erover na wat ik zou kunnen doen.	☐	☐	☐	☐	☐
12	Zeg ik tegen mezelf dat het probleem niet zo erg is.	☐	☐	☐	☐	☐
13	Maak ik ruzie met andere mensen.	☐	☐	☐	☐	☐
14	Uit ik mijn boosheid.	☐	☐	☐	☐	☐
15	Probeer ik te vergeten wat me boos maakt.	☐	☐	☐	☐	☐
16	Zoek ik de fout bij mezelf.	☐	☐	☐	☐	☐
17	Denk ik terug aan vrolijke dingen.	☐	☐	☐	☐	☐
18	Probeer ik er zelf het beste van te maken.	☐	☐	☐	☐	☐
19	Ga ik naar iemand die me misschien kan helpen.	☐	☐	☐	☐	☐
20	Denk ik dat het wel voorbij zal gaan.	☐	☐	☐	☐	☐
21	Accepteer ik wat me boos maakt.	☐	☐	☐	☐	☐
22	Laat ik openlijk zien dat ik boos ben.	☐	☐	☐	☐	☐
23	Reageer ik mijn gevoelens af op anderen.	☐	☐	☐	☐	☐
24	Krijg ik het maar niet uit mijn hoofd.	☐	☐	☐	☐	☐
25	Trek ik me terug.	☐	☐	☐	☐	☐
26	Laat ik niet merken dat ik boos ben.	☐	☐	☐	☐	☐
27	Doe ik iets leuks.	☐	☐	☐	☐	☐
28	Denk ik na over hoe ik het probleem zou kunnen oplossen.	☐	☐	☐	☐	☐
29	Zeg ik tegen mezelf dat het niets belangrijks is.	☐	☐	☐	☐	☐
30	Kan ik sowieso niets tegen mijn boosheid doen.	☐	☐	☐	☐	☐

Iedereen is wel eens bang. Je kunt bang zijn wanneer je alleen bent.

Je kunt bang zijn wanneer je in bed ligt.

Je kunt bang zijn voor een dier of voor andere mensen.

In de zinnen hieronder staat wat mensen kunnen doen als ze bang zijn.

Wat doe of denk jij als je bang bent? KRUIS BIJ ELKE ZIN HET ANTWOORDVAKJE AAN DAT HET BESTE PAST.

Wanneer ik bang ben...		Bijna nooit	Zelden	Af en toe	Vaak	Bijna altijd
1	Probeer ik dat wat me bang maakt te veranderen.	☐	☐	☐	☐	☐
2	Vertel ik aan iemand hoe het met me gaat.	☐	☐	☐	☐	☐
3	Denk ik aan dingen die me gelukkig maken.	☐	☐	☐	☐	☐
4	Doe ik iets wat ik leuk vind.	☐	☐	☐	☐	☐
5	Houd ik mijn gevoelens voor mezelf.	☐	☐	☐	☐	☐
6	Maak ik er het beste van.	☐	☐	☐	☐	☐
7	Wil ik niemand zien.	☐	☐	☐	☐	☐
8	Denk ik dat het mijn eigen probleem is.	☐	☐	☐	☐	☐
9	Wil ik niets meer doen.	☐	☐	☐	☐	☐
10	Vraag ik me altijd af waarom ik bang ben.	☐	☐	☐	☐	☐
11	Denk ik erover na wat ik zou kunnen doen.	☐	☐	☐	☐	☐
12	Zeg ik tegen mezelf dat het probleem niet zo erg is.	☐	☐	☐	☐	☐
13	Maak ik ruzie met andere mensen.	☐	☐	☐	☐	☐
14	Uit ik mijn angst.	☐	☐	☐	☐	☐
15	Probeer ik te vergeten wat me bang maakt.	☐	☐	☐	☐	☐
16	Zoek ik de fout bij mezelf.	☐	☐	☐	☐	☐
17	Denk ik terug aan vrolijke dingen.	☐	☐	☐	☐	☐
18	Probeer ik er zelf het beste van te maken.	☐	☐	☐	☐	☐
19	Ga ik naar iemand die me misschien kan helpen.	☐	☐	☐	☐	☐
20	Denk ik dat het wel voorbij zal gaan.	☐	☐	☐	☐	☐
21	Accepteer ik wat me bang maakt.	☐	☐	☐	☐	☐
22	Laat ik openlijk zien dat ik bang ben.	☐	☐	☐	☐	☐
23	Reageer ik mijn gevoelens af op anderen.	☐	☐	☐	☐	☐
24	Krijg ik het maar niet uit mijn hoofd.	☐	☐	☐	☐	☐
25	Trek ik me terug.	☐	☐	☐	☐	☐
26	Laat ik niet merken dat ik bang ben.	☐	☐	☐	☐	☐
27	Doe ik iets leuks.	☐	☐	☐	☐	☐
28	Denk ik na over hoe ik het probleem zou kunnen oplossen.	☐	☐	☐	☐	☐
29	Zeg ik tegen mezelf dat het niets belangrijks is.	☐	☐	☐	☐	☐
30	Kan ik sowieso niets tegen mijn angst doen.	☐	☐	☐	☐	☐

VERDRIETIG

Iedereen is wel eens verdrietig. Je kunt verdrietig zijn wanneer een dier doodgaat.

Je kunt verdrietig zijn wanneer een toets mislukt.

Je kunt verdrietig zijn wanneer andere mensen gemeen tegen je doen.

In de zinnen hieronder staat wat mensen kunnen doen als ze verdrietig zijn.

Wat doe of denk jij als je verdrietig bent? **KRUIS BIJ ELKE ZIN HET ANTWOORDVAKJE AAN DAT HET BESTE PAST.**

Wanneer ik verdrietig ben...		Bijna nooit	Zelden	Af en toe	Vaak	Bijna altijd
1	Probeer ik dat wat me verdrietig maakt te veranderen.	☐	☐	☐	☐	☐
2	Vertel ik aan iemand hoe het met me gaat.	☐	☐	☐	☐	☐
3	Denk ik aan dingen die me gelukkig maken.	☐	☐	☐	☐	☐
4	Doe ik iets wat ik leuk vind.	☐	☐	☐	☐	☐
5	Houd ik mijn gevoelens voor mezelf.	☐	☐	☐	☐	☐
6	Maak ik er het beste van.	☐	☐	☐	☐	☐
7	Wil ik niemand zien.	☐	☐	☐	☐	☐
8	Denk ik dat het mijn eigen probleem is.	☐	☐	☐	☐	☐
9	Wil ik niets meer doen.	☐	☐	☐	☐	☐
10	Vraag ik me altijd af waarom ik verdrietig ben.	☐	☐	☐	☐	☐
11	Denk ik erover na wat ik zou kunnen doen.	☐	☐	☐	☐	☐
12	Zeg ik tegen mezelf dat het probleem niet zo erg is.	☐	☐	☐	☐	☐
13	Maak ik ruzie met andere mensen.	☐	☐	☐	☐	☐
14	Uit ik mijn verdriet.	☐	☐	☐	☐	☐
15	Probeer ik te vergeten wat me verdrietig maakt.	☐	☐	☐	☐	☐
16	Zoek ik de fout bij mezelf.	☐	☐	☐	☐	☐
17	Denk ik terug aan vrolijke dingen.	☐	☐	☐	☐	☐
18	Probeer ik er zelf het beste van te maken.	☐	☐	☐	☐	☐
19	Ga ik naar iemand die me misschien kan helpen.	☐	☐	☐	☐	☐
20	Denk ik dat het wel voorbij zal gaan.	☐	☐	☐	☐	☐
21	Accepteer ik wat me verdrietig maakt.	☐	☐	☐	☐	☐
22	Laat ik openlijk zien dat ik verdrietig ben.	☐	☐	☐	☐	☐
23	Reageer ik mijn gevoelens af op anderen.	☐	☐	☐	☐	☐
24	Krijg ik het maar niet uit mijn hoofd.	☐	☐	☐	☐	☐
25	Trek ik me terug.	☐	☐	☐	☐	☐
26	Laat ik niet merken dat ik verdrietig ben.	☐	☐	☐	☐	☐
27	Doe ik iets leuks.	☐	☐	☐	☐	☐
28	Denk ik na over hoe ik het probleem zou kunnen oplossen.	☐	☐	☐	☐	☐
29	Zeg ik tegen mezelf dat het niets belangrijks is.	☐	☐	☐	☐	☐
30	Kan ik sowieso niets tegen mijn verdriet doen.	☐	☐	☐	☐	☐

Bijlage 2 – Iteminformatie

Adaptief - BOOSHEID	
21	Wanneer ik boos ben, accepteer ik wat me boos maakt.
27	Wanneer ik boos ben, doe ik iets leuks.
28	Wanneer ik boos ben, denk ik na over hoe ik het probleem zou kunnen oplossen.
29	Wanneer ik boos ben, zeg ik dat het niets belangrijks is.

Adaptief - ANGST	
31	Wanneer ik bang ben, verander ik dat wat me bang maakt.
33	Wanneer ik bang ben, denk ik aan dingen die me gelukkig maken.
34	Wanneer ik bang ben, doe ik iets wat ik leuk vind.
36	Wanneer ik bang ben, maak ik er het beste van.
41	Wanneer ik bang ben, denk ik wat ik zou kunnen doen.
42	Wanneer ik bang ben, zeg ik dat het probleem niet zo erg is.
45	Wanneer ik bang ben, probeer ik te vergeten wat me bang maakt.
47	Wanneer ik bang ben, denk ik terug aan vrolijke dingen.
48	Wanneer ik bang ben, maak er zelf het beste van.
50	Wanneer ik bang ben, denk ik dat het voorbij zal gaan.
51	Wanneer ik bang ben, accepteer ik wat me bang maakt.
57	Wanneer ik bang ben, doe ik iets leuks.
58	Wanneer ik bang ben, denk ik na hoe ik het probleem zou kunnen oplossen.
59	Wanneer ik bang ben, zeg ik dat het niets belangrijks is.

Adaptief - VERDRIET	
61	Wanneer ik verdrietig ben, verander ik dat wat me verdrietig maakt.
63	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik aan dingen die me gelukkig maken.
64	Wanneer ik verdrietig ben, doe ik iets wat ik leuk vind.
66	Wanneer ik verdrietig ben, maak ik er het beste van.
71	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik wat ik zou kunnen doen.
72	Wanneer ik verdrietig ben, zeg ik dat het probleem niet zo erg is.
75	Wanneer ik verdrietig ben, probeer ik te vergeten wat me verdrietig maakt.
77	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik terug aan vrolijke dingen.
78	Wanneer ik verdrietig ben, maak er zelf het beste van.
80	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik dat het voorbij zal gaan.
81	Wanneer ik verdrietig ben, accepteer ik wat me verdrietig maakt.
87	Wanneer ik verdrietig ben, doe ik iets leuks.
88	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik na hoe ik het probleem zou kunnen oplossen.
89	Wanneer ik verdrietig ben, zeg ik dat het niets belangrijks is.

Adaptieve strategie - PROBLEEMGERICHT HANDELEN	
1	Wanneer ik boos ben, verander ik dat wat me boos maakt.
18	Wanneer ik boos ben, maak ik er zelf het beste van.
31	Wanneer ik bang ben, verander ik dat wat me bang maakt.
48	Wanneer ik bang ben, maak ik er zelf het beste van.
61	Wanneer ik verdrietig ben, verander ik dat wat me verdrietig maakt.

78	Wanneer ik verdrietig ben, maak ik er zelf het beste van.
----	---

Adaptieve strategie	- AFLEIDING
4	Wanneer ik boos ben, doe ik iets wat ik leuk vind.
27	Wanneer ik boos ben, doe ik iets leuks.
34	Wanneer ik bang ben, doe ik iets wat ik leuk vind.
57	Wanneer ik bang ben, doe ik iets leuks.
64	Wanneer ik verdrietig ben, doe ik iets wat ik leuk vind.
87	Wanneer ik verdrietig ben, doe ik iets leuks.

Adaptieve strategie	- POSITIEVE STEMMING OPROEPEN
3	Wanneer ik boos ben, denk ik aan dingen die me gelukkig maken.
17	Wanneer ik boos ben, denk ik terug aan vrolijke dingen.
33	Wanneer ik bang ben, denk ik aan dingen die me gelukkig maken.
47	Wanneer ik bang ben, denk ik terug aan vrolijke dingen.
63	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik aan dingen die me gelukkig maken.
77	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik terug aan vrolijke dingen.

Adaptieve strategie	- ACCEPTEREN
6	Wanneer ik boos ben, maak ik er het beste van.
21	Wanneer ik boos ben, accepteer ik wat me boos maakt.
36	Wanneer ik bang ben, d maak ik er het beste van.
51	Wanneer ik bang ben, accepteer ik wat me bang maakt.
66	Wanneer ik verdrietig ben, maak ik er het beste van.
81	Wanneer ik verdrietig ben, accepteer ik wat me verdrietig maakt.

Adaptieve strategie	- VERGETEN
15	Wanneer ik boos ben, probeer ik te vergeten wat me boos maakt.
20	Wanneer ik boos ben, denk ik dat het voorbij zal gaan.
45	Wanneer ik bang ben, probeer ik te vergeten wat me bang maakt.
50	Wanneer ik bang ben, denk ik dat het voorbij zal gaan.
75	Wanneer ik verdrietig ben, probeer ik te vergeten wat me verdrietig maakt.
80	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik dat het voorbij zal gaan.

Adaptieve strategie	- COGNITIEVE PROBLEEMOPLOSSING
11	Wanneer ik boos ben, denk ik wat ik zou kunnen doen.
28	Wanneer ik boos ben, denk ik na over hoe ik het probleem zou kunnen oplossen.
41	Wanneer ik bang ben, denk ik wat ik zou kunnen doen.
58	Wanneer ik bang ben, denk ik na over hoe ik het probleem zou kunnen oplossen.

71	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik wat ik zou kunnen doen.
88	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik na over hoe ik het probleem zou kunnen oplossen.

Adaptieve strategie - HEREVALUATIE

12	Wanneer ik boos ben, zeg ik dat het probleem niet zo erg is.
29	Wanneer ik boos ben, zeg ik dat het niets belangrijks is.
42	Wanneer ik bang ben, zeg ik dat het probleem niet zo erg is.
59	Wanneer ik bang ben, zeg ik dat het niets belangrijks is.
72	Wanneer ik verdrietig ben, zeg ik dat het probleem niet zo erg is.
89	Wanneer ik verdrietig ben, zeg ik dat het niets belangrijks is.

Maladaptief - BOOSHEID

7	Wanneer ik boos ben, wil ik niemand zien.
8	Wanneer ik boos ben, denk ik dat het mijn eigen probleem is.
9	Wanneer ik boos ben, wil ik niets meer doen.
10	Wanneer ik boos ben, vraag ik me altijd af waarom.
13	Wanneer ik boos ben, maak ik ruzie met andere mensen.
16	Wanneer ik boos ben, zoek ik de fout bij mezelf.
23	Wanneer ik boos ben, reageer ik het af op anderen.
24	Wanneer ik boos ben, krijg ik het maar niet uit mijn hoofd.
25	Wanneer ik boos ben, trek ik me terug.
30	Wanneer ik boos ben, kan ik er niets tegen doen.

Maladaptief - ANGST

37	Wanneer ik bang ben, wil ik niemand zien.
38	Wanneer ik bang ben, denk ik dat het mijn eigen probleem is.
39	Wanneer ik bang ben, wil ik niets meer doen.
40	Wanneer ik bang ben, vraag ik me altijd af waarom.
43	Wanneer ik bang ben, maak ik ruzie met andere mensen.
46	Wanneer ik bang ben, zoek ik de fout bij mezelf.
53	Wanneer ik bang ben, reageer ik het af op anderen.
54	Wanneer ik bang ben, krijg ik het maar niet uit mijn hoofd.
55	Wanneer ik bang ben, trek ik me terug.
60	Wanneer ik bang ben, kan ik er niets tegen doen.

Maladaptief - VERDRIET

67	Wanneer ik verdrietig ben, wil ik niemand zien.
68	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik dat het mijn eigen probleem is.
69	Wanneer ik verdrietig ben, wil ik niets meer doen.
70	Wanneer ik verdrietig ben, vraag ik me altijd af waarom.
73	Wanneer ik verdrietig ben, maak ik ruzie met andere mensen.
76	Wanneer ik verdrietig ben, zoek ik de fout bij mezelf.
83	Wanneer ik verdrietig ben, reageer ik het af op anderen.
84	Wanneer ik verdrietig ben, krijg ik het maar niet uit mijn hoofd.
85	Wanneer ik verdrietig ben, trek ik me terug.
90	Wanneer ik verdrietig ben, kan ik er niets tegen doen.

Maladaptieve strategie - OPGEVEN	
9	Wanneer ik boos ben, wil ik niets meer doen.
30	Wanneer ik boos ben, kan ik er niets tegen doen.
39	Wanneer ik bang ben, wil ik niets meer doen.
60	Wanneer ik bang ben, kan ik er niets tegen doen.
69	Wanneer ik verdrietig ben, wil ik niets meer doen.
90	Wanneer ik verdrietig ben, kan ik er niets tegen doen.

Maladaptieve strategie - AGRESSIE	
13	Wanneer ik boos ben, wil ik niemand zien.
23	Wanneer ik boos ben, denk ik dat het mijn eigen probleem is.
43	Wanneer ik bang ben, wil ik niets meer doen.
53	Wanneer ik bang ben, vraag ik me altijd af waarom.
73	Wanneer ik verdrietig ben, maak ik ruzie met andere mensen.
83	Wanneer ik verdrietig ben, zoek ik de fout bij mezelf.

Maladaptieve strategie - TERUGTREKKEN	
7	Wanneer ik boos ben, wil ik niemand zien.
25	Wanneer ik boos ben, trek ik me terug.
37	Wanneer ik bang ben, wil ik niemand zien.
55	Wanneer ik bang ben, trek ik me terug.
67	Wanneer ik verdrietig ben, wil ik niemand zien.
85	Wanneer ik verdrietig ben, trek ik me terug.

Maladaptieve strategie - ZELFDEVALUATIE	
8	Wanneer ik boos ben, denk ik dat het me eigen probleem is.
16	Wanneer ik boos ben, zoek ik de fout bij mezelf.
38	Wanneer ik bang ben, denk ik dat het me eigen probleem is.
46	Wanneer ik bang ben, zoek ik de fout bij mezelf.
68	Wanneer ik verdrietig ben, denk ik dat het me eigen probleem is.
76	Wanneer ik verdrietig ben, zoek ik de fout bij mezelf.

Maladaptieve strategie - RUMINEREN	
10	Wanneer ik boos ben, krijg ik het maar niet uit mijn hoofd.
24	Wanneer ik boos ben, vraag ik me altijd af waarom.
40	Wanneer ik bang ben, krijg ik het maar niet uit mijn hoofd.
54	Wanneer ik bang ben, vraag ik me altijd af waarom.
70	Wanneer ik verdrietig ben, krijg ik het maar niet uit mijn hoofd.
84	Wanneer ik verdrietig ben, vraag ik me altijd af waarom.

Externe regulatie	- BOOSHEID
2	Wanneer ik boos ben, vertel ik iemand hoe het me gaat.
5	Wanneer ik boos ben, houd ik mijn gevoelens voor me.
14	Wanneer ik boos ben, uit ik mijn boosheid.
19	Wanneer ik boos ben, ga ik naar iemand die me kan helpen.
22	Wanneer ik boos ben, laat ik dit openlijk zien.
26	Wanneer ik boos ben, laat ik niet merken dat ik boos ben.

Externe regulatie	- ANGST
32	Wanneer ik bang ben, vertel ik iemand hoe het met me gaat.
35	Wanneer ik bang ben, houd ik mijn gevoelens voor me.
44	Wanneer ik bang ben, uit ik mijn angst.
49	Wanneer ik bang ben, ga ik naar iemand die me kan helpen.
52	Wanneer ik bang ben, laat ik dit openlijk zien.
56	Wanneer ik bang ben, laat ik niet merken dat ik bang ben.

Externe regulatie	- VERDRIET
62	Wanneer ik verdrietig ben, vertel ik iemand hoe het met me gaat.
65	Wanneer ik verdrietig ben, houd ik mijn gevoelens voor me.
74	Wanneer ik verdrietig ben, uit ik mijn verdriet
79	Wanneer ik verdrietig ben, ga ik naar iemand die me kan helpen.
82	Wanneer ik verdrietig ben, laat ik dit openlijk zien.
86	Wanneer ik verdrietig ben, laat ik niet merken dat ik verdrietig ben.

Externe regulatiestrategie	- SOCIALE STEUN
2	Wanneer ik boos ben, vertel ik iemand hoe het met me gaat.
19	Wanneer ik boos ben, ga ik naar iemand die me kan helpen.
32	Wanneer ik bang ben, vertel ik iemand hoe het met me gaat.
49	Wanneer ik bang ben, ga ik naar iemand die me kan helpen.
62	Wanneer ik verdrietig ben, vertel ik iemand hoe het met me gaat.
79	Wanneer ik verdrietig ben, ga ik naar iemand die me kan helpen.

Externe regulatiestrategie	- EXPRESSIE
14	Wanneer ik boos ben, uit ik mijn boosheid.
22	Wanneer ik boos ben, laat ik dit openlijk zien.
44	Wanneer ik bang ben, uit ik mijn angst.
52	Wanneer ik bang ben, laat ik dit openlijk zien.
74	Wanneer ik verdrietig ben, uit ik mijn verdriet.
82	Wanneer ik verdrietig ben, laat ik dit openlijk zien.

Externe regulatiestrategie	- EMOTIONELE CONTROLE
5	Wanneer ik boos ben, houd ik mijn gevoelens voor me.
26	Wanneer ik boos ben, laat ik niet merken dat ik boos ben.
35	Wanneer ik bang ben, houd ik mijn gevoelens voor me.
56	Wanneer ik bang ben, laat ik niet merken dat ik bang ben.
65	Wanneer ik verdrietig ben, houd ik mijn gevoelens voor me.
86	Wanneer ik verdrietig ben, laat ik niet merken dat ik verdrietig ben.

Bijlage 3 – Instructieblad voor jeugdige first offenders oude beleid

INSTRUCTIEBLAD

(voor uw kind)

Beste deelnemer,

Iedereen is weleens boos, bang of verdrietig. In de vragenlijst staan zinnen wat mensen kunnen doen als ze bang, boos of verdrietig zijn. Wat doe of denk jij als je boos, bang of verdrietig bent? Per emotie stel ik jou een aantal vragen en wil ik graag jouw mening hierover weten.

Een tijdje geleden ben je bij het Politie Cellen Complex in Borne geweest. Door iets stoms te hebben gedaan, heb je een aantal uren in de cel doorgebracht. Hoewel het misschien een vervelende ervaring is geweest, is voor het onderzoek belangrijk om te weten hoe jij je tijdens het insluiten in de cel hebt gevoeld. Wij vinden namelijk dat kinderen niet in de cel horen. Om deze reden is het belangrijk dat je tijdens het invullen van de vragenlijst terugdenkt aan de dag waarop je in aanraking kwam met de politie.

Wist jij dat geen enkel antwoord goed of fout is? Het gaat tenslotte om jouw mening! Alleen jij weet hoe je in bepaalde situaties met een bepaalde emotie omgaat. Het is daarom het beste dat jij het zelfstandig en volledig invult. Is er een vraag die je niet begrijpt? Dan mag je dat uiteraard vragen aan iemand die jou kan helpen om de vraag beter te begrijpen.

STAP 1: Vul op de voorkant in of jij een jongen of meisje bent en wat jouw leeftijd is.

STAP 2: Vul het blad over de emotie 'boos' in.

STAP 3: Vul het blad over de emotie 'bang' in.

STAP 4: Vul het blad over de emotie 'verdrietig' in.

STAP 5: Laat een van jouw ouder(s)/verzorger(s) het blad 'toestemmingsverklaring' invullen.

STAP 6: Vouw de toestemmingsverklaring en de vragenlijst dubbel en doe het in de retourenveloppe.

STAP 7: De retourenveloppe kan zonder postzegel en dus kosteloos op de post!

Ik wens je heel veel succes bij het invullen van de vragenlijst.

Alvast hartelijk dank voor je deelname!

Bijlage 4 – Instructieblad voor jeugdige first offenders nieuwe beleid

INSTRUCTIEBLAD

(voor uw kind)

Beste deelnemer,

Iedereen is weleens boos, bang of verdrietig. In de vragenlijst staan zinnen wat mensen kunnen doen als ze bang, boos of verdrietig zijn. Wat doe of denk jij als je boos, bang of verdrietig bent? Per emotie stel ik ik jou een aantal vragen en wil ik graag jouw mening hierover weten.

Een tijdje geleden, door iets stoms te hebben gedaan, kwam je in aanraking met de politie. Hoewel het misschien een vervelende ervaring is geweest, is voor het onderzoek belangrijk om te weten hoe jij je tijdens de aanhouding hebt gevoeld. Om deze reden is het belangrijk dat je tijdens het invullen van de vragenlijst terugdenkt aan de dag waarop je in aanraking kwam met de politie.

Wist jij dat geen enkel antwoord goed of fout is? Het gaat tenslotte om jouw mening! Alleen jij weet hoe je in bepaalde situaties met een bepaalde emotie omgaat. Het is daarom het beste dat jij het zelfstandig en volledig invult. Is er een vraag die je niet begrijpt? Dan mag je dat uiteraard vragen aan iemand die jou kan helpen om de vraag beter te begrijpen.

STAP 1: Vul op de voorkant in of jij een jongen of meisje bent en wat jouw leeftijd is.

STAP 2: Vul het blad over de emotie 'boos' in.

STAP 3: Vul het blad over de emotie 'bang' in.

STAP 4: Vul het blad over de emotie 'verdrietig' in.

STAP 5: Laat een van jouw ouder(s)/verzorger(s) het blad 'toestemmingsverklaring' invullen.

STAP 6: Vouw de toestemmingsverklaring en de vragenlijst dubbel en doe het in de retourenveloppe.

STAP 7: De retourenveloppe kan zonder postzegel en dus kosteloos op de post!

Ik wens je heel veel succes bij het invullen van de vragenlijst.

Alvast hartelijk dank voor je deelname!

Bijlage 5 – Toestemmingsverklaring

*Ik heb de informatie over dit onderzoek gelezen. Ik krijg de mogelijkheid om aanvullende vragen te stellen. Ik weet dat meedoen helemaal vrijwillig is. Ik ben me ervan bewust dat ik op ieder moment kan beslissen om toch niet mee te doen. Daarvoor hoef ik geen reden te geven.

*Ik weet dat de onderzoeker(s) en begeleiders van de onderzoeker(s) mijn gegevens kunnen inzien. Die mensen staan vermeld in de informatiebrief. Mijn gegevens zullen vertrouwelijk en waar mogelijk anoniem opgeslagen worden. Het gebruik van mijn gegevens in de rapportage is in ieder geval anoniem.

*Ik geef toestemming om mijn gegevens te gebruiken, voor de doelen die in de Informatiebrief staan. Mocht er aanleiding zijn om de gegevens te gebruiken voor een ander onderzoeksdoel dan zal opnieuw toestemming aan mij worden gevraagd.

*Ik ga akkoord met deelname aan dit onderzoek
(Kruis aan, indien u akkoord gaat)*

☐

Datum : ____ / ____ / ____

Ik verklaar hierbij dat ik deze deelnemer voldoende heb geïnformeerd over het genoemde onderzoek.

Als er tijdens het onderzoek informatie bekend wordt die de toestemming van de deelnemer zou kunnen beïnvloeden, dan breng ik hem/haar daarvan tijdig op de hoogte op een wijze waardoor ik er zeker van ben dat de informatie de deelnemer bereikt heeft.

Naam onderzoeker:

Handtekening:

Datum:

E. Ben Mousa

Bijlage 6 – Brief aan ouder(s)/ verzorger(s) van jeugdige first offenders oude beleid

Bijlage 7 – Brief aan ouder(s)/ verzorger(s) van jeugdige first offenders nieuwe beleid

Bijlage 8 – Tabellen

Tabel 1

Demografische gegevens enquêtes (JFO = Jeugdige First Offenders)

	Aantal	Jongen	Meisje	Gemiddelde Leeftijd	Std. Deviatie	Max. leeftijd	Min. leeftijd
JFO- cel	13	9	4	14,96	1,32	17	13
JFO - reprimande	11	10	1	15,36	1,29	17	14

Tabel 2

Cronbach's alpha emotieregulatiestrategieën schalen en emotiespecifieke schalen

	Cronbach's alpha	Aantal items
Adaptieve strategieën	96.	42
Maladaptieve strategieën	94.	30
Externe regulatiestrategieën	94.	18
Boos	82.	30
Bang	92.	30
Verdriet	85.	30

Tabel 3

Scores Adaptieve strategieën

	JFO- oude beleid	JFO- nieuwe beleid
Gemiddelde	3,27	3,56
Adaptieve strategieën		
Standaarddeviatie	0,62	0,53

Tabel 4

Verdeling scores adaptieve strategieën (JFO- oude- en nieuwe beleid)

Antwoord mogelijkheden	JFO- oud (n)	Percentage	JFO- nieuw (n)	Percentage
1 Bijna nooit	1	8%	1	9%
2 Zelden	2	15%	1	9%
3 Af en toe	4	31%	3	27%
4 Vaak	5	38%	5	46%
5 Bijna altijd	1	8%	1	9%
Totaal	13	100%	11	100%

Tabel 5

Scores Maladaptieve strategieën

	JFO- oude beleid	JFO- nieuwe beleid
Gemiddelde Maladaptieve strategieën	2,85	2,58
Standaarddeviatie	0,69	0,40

Tabel 6

Verdeling scores maladaptieve strategieën (JFO- oude- en nieuwe beleid)

Antwoord mogelijkheden	JFO- oud (n)	Percentage	JFO- nieuw (n)	Percentage
1 Bijna nooit	2	15%	1	9%
2 Zelden	2	15%	4	37%
3 Af en toe	5	38%	3	27%
4 Vaak	4	31%	2	18%
5 Bijna altijd	1	8%	1	9%
Totaal	13	100%	11	100%

Tabel 7

Scores Externe regulatiestrategieën

	JFO- oude beleid	JFO- nieuwe beleid
Gemiddelde externe regulatiestrategieën	2,87	3,31
Standaarddeviatie	0,56	0,73

Tabel 8

Verdeling scores externe regulatie strategieën (JFO- oude- en nieuwe beleid)

Antwoord mogelijkheden	JFO- oud (n)	Percentage	JFO- nieuw (n)	Percentage
1 Bijna nooit	2	15%	1	9%
2 Zelden	3	24%	1	9%
3 Af en toe	4	31%	3	27%
4 Vaak	2	15%	5	46%
5 Bijna altijd	2	15%	1	9%
Totaal	13	100%	11	100%

Tabel 9

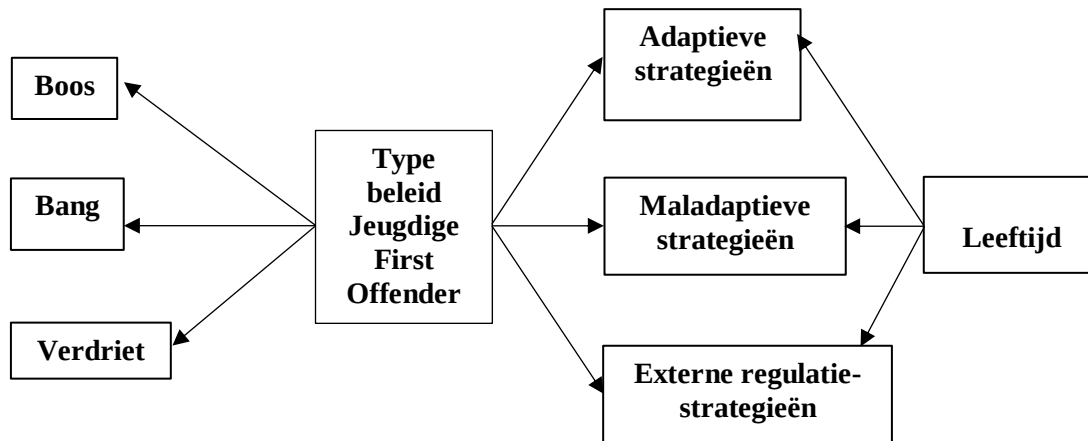
Emotiespecifieke scores boosheid, angst en verdriet

	Gemiddelde JFO- oude beleid	Gemiddelde JFO- nieuwe beleid	P waarde
Boos	3,06	3,09	0,66
Bang	2,89	3,16	0,40
Verdriet	3,14	3,18	1

Bijlage 9 – Figuren

Figuur 1 – Conceptueel Model

Bijlage 10 – Plan van aanpak aanbevelingen

1. Aanleiding

Uit de discussie is gebleken dat er geen harde conclusies kunnen worden getrokken op de onderzoeksvraag. Dit komt door een beperkte respons van het onderzoek. Hiermee is het onderzoek niet representatief. Om deze reden wordt aangeraden om een grotere steekproefomvang te hanteren bij een eventueel vervolgonderzoek. Het zou wenselijk zijn om naast kwantitatief, ook kwalitatief onderzoek uit te voeren. Zo kan middels de ervaring van jeugdige first offenders mogelijk de volgende onderzoeksvraag worden beantwoord: ‘Hoe ervaren jeugdige first offenders het proces voor (aanhouding) en het proces na het reprimandegesprek?’ Dit zou een eventueel vervolgonderzoek op dit onderzoek kunnen zijn.

2. Doelstelling

De doelstelling van het vervolgonderzoek is om de betrouwbaarheid van de onderzoeksresultaten te verhogen. Op die manier zijn de resultaten toepasbaar in de praktijk om de interventie landelijk door te kunnen voeren. Er wordt aanbevolen om jeugdige first offenders direct te betrekken bij het onderzoek op moment van aanhouding of na het reprimandegesprek. Tijdens het reprimandegesprek zijn ouder(s) en/ of verzorger(s) aanwezig, waardoor deelname aan het onderzoek mogelijk direct kan worden besloten. Hierdoor kan na het reprimandegesprek vragen worden gesteld die gebaseerd zijn op de onderwerpen die aan bod komen (zie methode). Gezien de doelgroep toch voor het reprimandegesprek aanwezig zijn, zal de drempel om deel te nemen aan een vervolgggesprek laag blijven. Echter dient wel goed nagedacht te worden over de tijdsduur van het gesprek en dat duidelijk wordt gemaakt dat het vervolgggesprek indirect bij het reprimandegesprek hoort.

3. Methode

Er wordt aanbevolen om een kwalitatief onderzoek uit te voeren. Middels een diepte-interview kunnen verschillende onderwerpen aan bod komen die de ervaring van jeugdige first offenders rondom het reprimandegesprek kunnen meten.

Mogelijke onderwerpen kunnen zijn:

1. Beweegredenen strafbaar feit
2. Ervaring tijdens aanhouding politie
3. Ervaring tijdens het reprimandegesprek
4. Ervaring van de ouder(s) en/ of verzorger(s)
5. Hoe kijkt een jeugdige first offender naar deze gebeurtenis
6. Hoe kijkt een jeugdige first offender naar de toekomst

Bijlage 11 – Stellingen

Studentnummer : [REDACTED]

Naam student : Elias Ben Mousa

Onderwerp scriptie : Betrapt! Een kind niet in de cel, maar wat dan wel? Een onderzoek naar emotieregulatie bij jeugdige first offenders in een stressvolle situatie, aan de hand van emotieregulatiestrategieën.

N.B. Je levert vijf uitdagende stellingen aan, je hoeft het hier niet persé mee eens te zijn:

- **Stelling 1:** Het reprimandegesprek sluit beter aan bij de ontwikkeling van het kind.
- **Stelling 2:** Zes tot maximaal negen uur in de cel zitten is voor jeugdigen onacceptabel.
- **Stelling 3:** Een Halt-straft is een beter alternatief dan het reprimandegesprek.
- **Stelling 4:** Indien een strafbaar feit **niet** gering is, dient een Halt-straft op de voorgrond te treden in plaats van het reprimandegesprek.
- **Stelling 5:** Het reprimandegesprek moet een bepaald protocol hebben waar iedereen binnen de politieorganisatie zich aan moet houden.

Bijlage 12 - Eigen werkverklaring

Ondergetekende:

Elias Ben Mousa

Verklaart ondubbelzinnig dat:

- 1) dit werkstuk eigen werk is en derhalve geen inbreuk maakt op het auteursrecht van een ander.
- 2) alle gebruikte bronnen (waaronder internetpagina's) zijn voorzien van bronvermelding.
- 3) het verslag voor niet meer dan 5% aan overgenomen passages uit 'werk van anderen' bevat.
- 4) dit verslag ook digitaal is ingeleverd via Blackboard (SafeAssign).

Plaats: Enschede

Datum: 22 maart 2019

Handtekening:

Elias Ben Mousa

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, overlapping loops and a final horizontal stroke, set against a light blue background.

N.B. Schending van bovengenoemde 'Eigen werk verklaring' wordt als fraude aangemerkt als bedoeld in Art. 19 OER.

